

FILOZOFICKÁ FAKULTA UNIVERZITY PALACKÉHO
V OLOMOUCI
KATEDRA SLAVISTIKY

**Turistický průvodce po přírodních památkách UNESCO
Ruska**

**A travel guide to UNESCO world heritage natural sites in
Russia**

**Путеводитель по природным памятникам ЮНЕСКО в
России**

Vypracovala: Lenka Chrastinová

Vedoucí práce: doc. PhDr. Zdeňka Vychodilová, CSc.

2018

Prohlašuji, že jsem práci vypracovala samostatně a uvedla všechny použité prameny.

V Přerově dne 11. 04. 2018

Podpis

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí své bakalářské práce doc. PhDr. Zdeňce Vychodilové, CSc. za cenné rady a odborné vedení mé práce.

Podpis

Obsah

Úvod	6
TEORETICKÁ ČÁST	8
1 UNESCO (Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu)	8
2 Vymezení základních pojmů	10
3 Cestovní ruch v Ruské federaci	11
4 Historie cestovního ruchu ve světě	12
4.1 Etapy vývoje moderního cestovního ruchu	12
5 Typologie cestovního ruchu	14
5.1 Základní formy cestovního ruchu	14
5.2 Speciální formy cestovního ruchu	15
6 Komunikativní oblast turistiky	18
6.1 Turistické materiály	18
PRAKTICKÁ ČÁST	20
7 Turistický průvodce po přírodních památkách UNESCO v Rusku	20
Přírodní památky UNESCO nacházející se v evropské části Ruska	22
Západní Kavkaz (Западный Кавказ)	22
Komijské pralesy (Девственные леса Коми)	26
Kurská kosa (<i>Куршская коса</i>)	27
Přírodní památky UNESCO nacházející se v asijské části Ruska	29
Zlaté hory Altaje (<i>Золотые горы Алтая</i>)	29
Náhorní plošina Putorana (<i>Плато Путорана</i>)	31
Jezero Bajkal (<i>Озеро Байкал</i>)	31
Biosferická rezervace Uvsunurská kotlina (Биосферный заповедник Убсунурская котловина)	33
Kamčatské sopky (<i>Вулканы Камчатки</i>)	34

Wrangelův ostrov (<i>Остров Врангеля</i>)	37
Centrální Sichote-Aliň (<i>Сихотэ-Алинь</i>)	38
Lenské sloupy (<i>Ленские столбы</i>)	40
Krajina Daurie (<i>Даурский заповедник</i>)	40
Závěr	42
Резюме	44
Literatura a zdroje	50
Přílohy	54
Glosář	60
Rejstřík geografických názvů	65
Anotace	67
ANNOTATION	68

ÚVOD

Oficiálně Ruská federace, zkráceně Rusko, je se svou rozlohou 17 125 191 km² největší stát světa. Nachází se ve východní Evropě a v severní části Asie. Tvoří ho celkem 85 subjektů, z toho 22 republik, 46 oblastí, 9 krajů, 1 autonomní oblast, 2 autonomní okruhy a 3 federální města. Rusko sousedí celkem se 16 státy, a to s Norskem, Finskem, Estonskem, Lotyšskem, Běloruskem, Ukrajinou, Polskem, Litvou, Gruzii, Ázerbájdžánem, Kazachstánem, Čínou, Mongolskem, se Severní Koreou, Japonskem a s USA.

Reliéf Ruska je velice rozmanitý, tvoří jej velehory i nížiny. Nejvyšší horou Ruska a také celé Evropy je Elbrus, jenž se nachází na Kavkazu a dosahuje výšky 5642 metrů nad mořem. Území Ruska je obrovské, proto jej od západu na východ dělí čtyři klimatická pásma: polární, subpolární, mírné a subtropické. Na velké části území Ruska převládá mírné kontinentální podnebí, které se vyznačuje dlouhou studenou zimou se sněhovými srážkami (průměrné lednové teploty se pohybují mezi -4 až -20 stupni Celsia) a poměrně krátkým teplým létem (s průměrnými červencovými teplotami mezi +12 až +24 stupni Celsia).

Cílem naší bakalářské práce je vytvořit česky psaného turistického průvodce po přírodních památkách UNESCO, které se nacházejí na území Ruska a současně vyzdvihnout jejich turistický potenciál. Metoda naší práce spočívala ve studiu zahraničních materiálů převážně v ruském jazyce, popř. v jazyce anglickém. V českém jazyce se literatura, která by se týkala těchto zajímavých míst, vyskytuje velice sporadicky. Z česky psaných zdrojů jsme čerpali pouze velice ojediněle, ve většině případů jde o vlastní překlad z ruskojazyčných internetových zdrojů. Druhotným cílem je vytvoření rusko-českého glosáře, ve kterém je zahrnuta základní slovní zásoba z oblasti přírodních zajímavostí. Naším dalším cílem je vytvořit rusko-český přehled geografických názvů přírodních památek, o nichž v bakalářské práci hovoříme.

Naše bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Součástí naší bakalářské práce jsou i tři přílohy. V první příloze jsou fotografie z míst, která jsou popisována v bakalářské práci. Druhou přílohou je rusko-český glosář. V třetí příloze nalezneme rusko-český výčet geografických názvů.

Teoretická část je rozdělena na šest kapitol. V první kapitole se věnujeme organizaci UNESCO, ve druhé kapitole se zaměřujeme na vymezení základních pojmů z oblasti cestovního ruchu. Třetí kapitola obsahuje obecné informace o trhu cestovního ruchu v Rusku a o jeho vývoji od konce minulého století. Světové historii cestovního ruchu se věnujeme ve

čtvrté kapitole této bakalářské práce. Pátá kapitola obsahuje typologii cestovního ruchu, rozlišujeme základní a specifické formy. V kapitole šesté se zaměříme na komunikaci v oblasti turistiky a na turistické materiály. Praktickou částí naší bakalářské práce je vytvoření turistického průvodce po přírodních památkách UNESCO nacházející se na území Ruska.

Ke zpracování teoretické části používáme knižní zdroje česky píšících autorů, včetně prací diplomantů. Vycházíme například z publikací Aleny Lochmanové a Moniky Palátkové. V praktické části využíváme knižní zdroje autorek Zdeňky Vychodilové, Ludmily Stěpanové, Mileny Machalové a Evy Vysloužilové a především internetové zdroje v ruském jazyce.

TEORETICKÁ ČÁST

1 UNESCO (Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu)

UNESCO (*United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization*) je organizace, která byla založena 16. října 1945 v Londýně jako jedna z patnácti mezistátních odborných organizací OSN. Organizaci UNESCO založilo celkem dvacet států, mezi nimiž bylo i tehdejší Československo. Sídli v Paříži, své pobočky má však po celém světě. UNESCO je zodpovědné za koordinaci mezinárodní spolupráce v oblasti vzdělávání, vědy, kultury a komunikace. Organizace se zavazuje k vytvoření úzkých vztahů mezi národy a společnostmi, a také zajišťuje, aby každé dítě a dospělý občan:

měl přístup ke kvalitnímu vzdělávání, které je jedním ze základních práv člověka a je předpokladem udržitelného rozvoje;

mohl růst a žít v kulturním prostředí s bohatou a rozmanitou kulturou, kde kulturní dědictví slouží jako spojovací článek mezi generacemi a národy;

mohl plně využívat vědecké úspěchy;

měl naprostou svobodu projevu, která je základem demokracie, rozvoje a respektování lidské důstojnosti.

Ještě nikdy mise UNESCO nebyla tak aktuální, jako je dnes, v globalizovaném prostředí, kde vztahy a rozmanitost by měly sloužit jako základ pro budování míru.

Nyní má UNESCO 195 členských států a 9 přidružených členů. Nejvyšším orgánem je Generální konference UNESCO, která je zastoupena všemi členskými státy. Shromáždění se koná jednou za dva roky, většinou koncem října, a schvaluje se na něm rozpočet, program na další dva roky, přijímá mezinárodní smlouvy.

Dalším důležitým orgánem je Výkonná rada, kterou tvoří 58 členů. Dohlíží na realizaci plnění programu přijatého Generální konferencí a podílí se na přípravě budoucích programů. Výkonnou a servisní složkou organizace UNESCO je Sekretariát, který má přes 2 000 zaměstnanců, z nichž zhruba 700 působí v 58 kancelářích UNESCO po celém světě. V čele sekretariátu stojí ředitel, který je volen na 4 roky.

Vztah organizace UNESCO a turismu upravuje několik úmluv, doporučení a deklarácí. Jsou to:

- Úmluva o opatřeních k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků (č.15/1990 Sb.)
- Úmluva na ochranu kulturních statků za ozbrojeného konfliktu a její Protokol, která je vyhlášena v č. 94/158 Sb.
- Úmluva o výměně oficiálních publikací a vládních dokumentů mezi státy a Úmluva o mezinárodní výměně publikací (obě publikovány v č. 12/1965 Sb.)
- Istanbulská deklarace Nehmotné kulturní dědictví – zrcadlo kulturní diverzity (2002)
- Budapešťská deklarace o světovém dědictví (2002).¹

Dále UNESCO spolupracuje i s dalšími organizacemi, jimiž jsou například ICOMOS (*International Council on Monuments and Sites*), UNWTO (*United Nations World Tourism Organization*)

¹ Zdroj: PALATKOVÁ, Monika. *Mezinárodní turismus: analýza pozice turismu ve světové ekonomice, změny mezinárodního turismu v důsledku globálních změn, evropská integrace a mezinárodní turismus*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada Publishing, c2014, 251 s. ISBN 978-80-247-4862-7. str 142

2 Vymezení základních pojmů

Pojem **cestovní ruch** byl odvozen od slova cestování. „Světová organizace cestovního ruchu (UNWTO – World Tourism Organization) definuje cestovní ruch jako činnost osob cestujících do míst a pobývajících v místech mimo své obvyklé prostředí po dobu kratší než je jeden ucelený rok, za účelem trávení volného času a služebních cest.“²

Cestování je na rozdíl od cestovního ruchu obecný pojem, který označuje přesun osob v z místa na místo v určitém čase. Cestovní ruch je uskutečňován za účelem rekreace, nikoliv za účelem výdělečné činnosti.

Mezinárodní turismus - z hlediska územní realizace turismu chápeme mezinárodní turismus jako nejširší pojem, který zahrnuje pohyb účastníků turismu mezi státy, a to bez konkrétního teritoriálního určení. Jedná se tedy o zahraniční turismus více států či regionů.

Světový turismus - tento pojem reprezentuje veškerý turismus realizovaný na světě, jedná se tedy o jakýsi souhrn incomingu (tedy příjezdového turismu) a outgoingu (tedy výjezdového turismu).

Turismus světa – tento pojem představuje veškerý turismus na světě realizovaný. Jedná se tudíž o souhrn zahraničního i domácího turismu.

Turista – v mezinárodním turismu je turista subjektem cestujícím do jiné země, která je odlišná od země, kde má své trvalé bydliště. Přitom tato cesta nepřekračuje období jednoho roku a zahrnuje minimálně jedno přenocování.

Výletník – ten je v podstatě jednodenním návštěvníkem určité destinace. Výletník cestuje do jiné země, která je odlišná od místa jeho trvalého bydliště, přičemž z hlediska časového jeho cesta nepřesáhne 24 hodin a během cesty nedochází k přenocování.

Rezident – stálý obyvatel. Jedná se tudíž o osobu, která žije v zemi minimálně po dobu jednoho roku před příjezdem do jiné země na období kratší, než jeden rok.³

² LOCHMANNOVÁ, Alena. *Cestovní ruch*. Prostějov: Computer Media, 2015, 112 s. ISBN 978-80-7402-216-6. str. 8

³ LOCHMANNOVÁ, Alena. *Cestovní ruch*. Prostějov: Computer Media, 2015, 112 s. ISBN 978-80-7402-216-6. str. 101

3 Cestovní ruch v Ruské federaci

Cestovní ruch v Rusku je rozvíjející se odvětví ruské ekonomiky. Podle údajů Světové obchodní organizace zaujímá Rusko jednu z předních příček v oblasti mezinárodního cestovního ruchu. V roce 2014 Rusko přijalo 28 miliónů zahraničních turistů, čímž si zasloužilo 9. místo na světě. Příjmy Ruska z mezinárodního cestovního ruchu v roce 2011 činily 11,4 miliard USD.

V současné době prochází sféra služeb a turistická infrastruktura obnovováním v Rusku podle programu schváleného vládou s názvem „Rozvoj domácího a výjezdového cestovního ruchu v Ruské federaci (v letech 2011 – 2018)“. V nejkrásnějších a nejvyhledávanějších turistických regionech Ruska byly vytvořeny a stále se vytvářejí turistické ekonomické zóny, které nabízí příznivé podmínky pro organizaci turistického ruchu.

Po otevření hranic v postsovětském období se v Rusku začal rozvíjet výjezdový cestovní ruch. Každým rokem několik miliónů obyvatel Ruska navštěvují zahraničí, hlavně turistická střediska v Turecku a Egyptě. V souvislosti s některými neúspěchy odvětví cestovního ruchu (zejména výjezdového) v Rusku v roce 2014 kvůli bankrotu řady cestovních kanceláří, devalvaci rublu, vnějším sankcím a vnitřním omezením se začal více rozvíjet domácí cestovní ruch. Obzvláště obtížné je zhodnotit význam připojení poloostrova Krymu k Rusku v roce 2014 pro ruský cestovní ruch. Na Krymu se nachází velké množství přírodních zajímavostí, historických památek, žije tam spousta národností a etnických skupin. Je uznávaným centrem plážového, sportovního a léčebně-lázeňského cestovního ruchu.

V Rusku se nachází mnoho přírodních objektů, často jedinečných a některé z nich jsou zahrnuty do seznamu Světového dědictví UNESCO. Především je to nejhlubší sladkovodní jezero na Zemi, jezero Bajkal. Nelze si nevšimnout dobře rozvinuté turistické infrastruktury, zejména železnice, po níž jezdí výletní vlaky, ve kterých je cestujícím vyprávěno o jezeře a historii výstavby železnice. V obci Listvjanka (*Листвянка*) se nachází muzeum zcela věnované Bajkalu.

Značnou část území Ruska zaujímají pohoří, včetně severní části nejvyššího pohoří Evropy – Kavkazu, kde najdeme mnoho vodopádů, krásné kaňony a také zde žije spousta unikátních druhů zvířat. Na Kamčatce se nachází celosvětově známé sopky a slavné Údolí gejzírů.

4 Historie cestovního ruchu ve světě

S určitou obdobou cestovního ruchu se setkáváme již ve starověku, i když byla organizována v jiné formě a za jiným účelem. Původně nebylo cestování vůbec spjata se zábavou. Motivy účastníků byly například obchodování, vzdělávání, vojenské výpravy, objevování nových končin světa nebo i důvody náboženské. Cestování bylo rovněž výsadou jen majetnějších sociálních vrstev, které si cestování mohly dovolit.

Cestovní ruch, tak jako ho vnímáme dnes, se začal formovat během druhé poloviny 19. století, především díky průmyslové revoluci a hospodářskému růstu. Rozvoj železnice umožnil rychlejší a hromadnou přepravu osob. V první polovině 19. století, konkrétně v roce 1827, vydal Němec Karl Baedeker prvního tištěného průvodce za účelem usnadnit cestování střední vrstvě společnosti, proto se pro tištěného průvodce ujal výraz bedekr. Karl Baedeker v něm podává informace o ubytování, stravování, demografické statistiky apod.

Během 19. století dochází k nárůstu zájmu o cestování, na což reaguje anglický truhlář a baptistický kazatel Thomas Cook (1808-1892), který se prvně angažoval v boji proti alkoholismu. 5. července 1841 zorganizoval pro zhruba 500 členů protialkoholního hnutí výlet železnicí po Anglii. Výlet měl obrovský úspěch, proto pokračoval v realizaci dalších výletů a zájezdů. Po načerpání zkušeností v roce 1845 založil první cestovní kancelář na světě, jejíž název nesl jméno samotného zakladatele – Thomas Cook. Později se orientuje nejen na Anglii, nýbrž na celou Evropu. Po otevření Suezského průplavu v roce 1869 pořádá zájezdy dokonce i do Egypta či Indie a v roce 1870 uspořádal první cestu kolem světa. Cestovní kancelář Thomas Cook funguje dodnes a ročně ji navštíví více než dvacet milionů klientů.

4.1 ETAPY VÝVOJE MODERNÍHO CESTOVNÍHO RUCHU

Moderní cestovní ruch lze etapizovat do tří vývojových etap.

První etapa je vymezena do první světové války, kdy se cestovní ruch vytvářel primárně v hospodářsky rozvinutějších zemích. Faktorem, který zapříčinil rozmach cestovního ruchu, byl nárůst objemu volného času. Rovněž touto dobou dochází k vybudování stravovacích a ubytovacích služeb a k rozvíjení infrastruktury.

Druhá etapa cestovního ruchu je vymezena obdobím mezi dvěma světovými válkami, tj. lety 1918 – 1939, kdy do cestovního ruchu začíná zasahovat stát. Spousta států po první

světové válce vyvíjí politiku protekcionismu⁴, v důsledku níž se zvyšuje administrativa ze strany státu, což vede k oslabení poptávky po službách cestovního ruchu. Velkou roli hraje v druhé etapě i velká hospodářská krize⁵ ve třicátých letech 20. století, kvůli které došlo k dalšímu oslabení poptávky a ke zpomalení rozvoje. I přesto všechny tyto překážky se cestovní ruch stal součástí života obyvatelstva. Ve Francii se ve třicátých letech 20. století poprvé objevuje placená dovolená a rozšiřuje se do celé Evropy. Cestovní ruch ve druhé etapě přestává být dostupný pouze pro majetné vrstvy obyvatelstva a postupně se stává dostupnější širším vrstvám obyvatelstva, do cestovního ruchu se postupně zapojuje i střední třída.

Třetí etapa je začíná po druhé světové válce, kdy se cestovní ruch stává nezbytnou součástí života obyvatelstva. Stát stále více zasahuje do rozvoje cestovního ruchu, protože ten se stává fenoménem ekonomiky světa. Specializovaná výchova odborníků pro cestovní ruch byla přenesena i na univerzity a vysoké školy. V neposlední řadě začínají v oblasti cestovního ruchu hrát velkou roli i informační technologie.⁶

⁴ Protekcionismus (z latiny: protectio = ochrana) neboli ochranářství je ekonomický termín, vyjadřující upřednostňování a ochranu vlastních výrobků, služeb a pracovníků před zahraniční konkurencí. Mívá diskriminační charakter a stojí v opozici k volnému mezinárodnímu obchodu.
<https://cs.wikipedia.org/wiki/Protekcionismus>

⁵ Velká hospodářská krize (někdy též Světová hospodářská krize, nebo Velká deprese) je označení pro velký propad akcií na americké burze a následovný hospodářský kolaps v roce 1929.
https://cs.wikipedia.org/wiki/Velk%C3%A1_hospod%C3%A1%C5%99sk%C3%A1_krize

⁶ LOCHMANNOVÁ, Alena. *Cestovní ruch*. Prostějov: Computer Media, 2015, 112 s. ISBN 978-80-7402-216-6.

5 Typologie cestovního ruchu

5.1 ZÁKLADNÍ FORMY CESTOVNÍHO RUCHU

Rekreační cestovní ruch

Rekreační cestovní ruch je organizován zejména v prostředí blízko vody, lesa nebo hor. Jeho cílem je regenerace člověka a nabrání fyzických a duševních sil. Ideálním místem pro rekreační cestovní ruch je pobyt na chatě či chalupě. Nevlastníte-li chatu či chalupu, můžete si ji pronajmout od cestovní kanceláře. Zpravidla bývá pronajímán celý objekt bez ohledu, kolik osob ji reálně využívá. K ceně za pronájem chaty či chalupy je třeba připočíst i poplatky za energie. Oblíbené jsou chaty či chalupy zejména v blízkosti řek či rybníků. Kromě chaty a chalupy se můžete ubytovat i ve srubu, který je typický zejména pro střední a východní Evropu, případně i pro Skandinávii.

Kulturně-poznávací cestovní ruch

Kulturně-poznávací cestovní ruch je zaměřen zejména na poznávání kultury, tradic a historie daného území. Disponuje výchovným a vzdělávacím podtextem. Předpokladem pro kulturně-poznávací cestovní ruch je ochota dozvědět se nové informace. Jeho technickou základnu tvoří kulturně historické objekty, společenská a zábavní centra, kulturní a osvětová zařízení. V praxi se tento typ cestovního ruchu vyskytuje velmi vzácně, ve většině případů se setkáme s jeho kombinací s jinými druhy cestovního ruchu, zejména s poutním, kongresovým, pobytovým či lázeňským.

Sportovně – turistický cestovní ruch

Sportovně – turistický cestovní ruch je zaměřen na aktivní odpočinek, jedná se o pobyty spojené se sportovní činností. Nemusíme se ovšem dané činnosti aktivně účastnit, může být také organizován, když diváci cestují za sportovními akcemi, jimiž jsou například různá mistrovství či olympijské hry. Sport přispívá k atraktivitě dané destinace – zvyšuje počet turistů a možnost využití.

Zdravotně orientovaný a lázeňský cestovní ruch

Zdravotní cestovní ruch je odvětví turismu, kdy lidé vycestují mimo svou zem za účelem podstoupení lékařského zákroku nebo za poskytnutím zdravotní péče. Hlavními stimuly účasti na zdravotním cestovním ruchu jsou například finanční důvody, kratší čekací doba, kvalitnější zdravotní péče či možnost spojení lékařského zákroku s dovolenou.

Lázeňský cestovní ruch a wellness se zaměřují na cestování za účelem harmonizace těla a duše. Na wellness pobytech můžete využít masáž, koupele, zábaly či sauny.

5.2 SPECIÁLNÍ FORMY CESTOVNÍHO RUCHU

Kongresový cestovní ruch

Úkolem kongresového cestovního ruchu je pořádání kongresů, konferencí, výstav, seminářů a veletrhů. Mimo jiné zahrnuje i služební cesty. Kongresový cestovní ruch se zpravidla soustřeďuje do větších měst, která pořadatelé člení na tzv. města první, druhé a třetí volby. Města první volby jsou volena pro velké kongresy. Město disponuje mezinárodním letištěm, dvěma až třemi tisíci pokoji v hotelích, nechybí stravovací ani zábavní zařízení. Města druhé volby jsou určena pro konání středně velkých kongresů, mezinárodní letiště je zpravidla vzdáleno do dvou hodin cesty a je možné se ubytovat v tisíci až v patnácti stech pokojích, i v těchto městech nalezneme zábavní a stravovací zařízení. Kongresy konané v městech tzv. druhé volby bývají především dominantní událostí v daném městě.

Součástí kongresového cestovního ruchu je i **incentivní turistika**, kdy je zaměstnanec vyslaný zaměstnavatel za účelem dovolené. Slouží jako odměna za vykonanou práci. Jedná se o určitou formu benefitů, která má pracovníka stimulovat k lepším pracovním výkonům.

Venkovský cestovní ruch

Za venkovský cestovní ruch lze požadovat návštěvu malých sídel s počtem obyvatel do deseti tisíc. Jedná se o poměrně novou formu cestovního ruchu. Termín venkovský cestovní ruch označuje několikadenní pobyt na venkově spojený s rekreačními aktivitami. Jedná se například o cyklistiku, jízdu na koni, pečování o zvířata či pěší turistiku. Díky venkovskému cestovnímu ruchu dochází k rozvoji infrastruktury daného regionu, k budování cyklostezek, rozvoji farem a k celkovému rozvoji venkova.

Dobrodružný cestovní ruch

Dobrodružný cestovní ruch nebo také adrenalinová dovolená je organizovaný či individuální turismus pro osoby, které touží po zážitcích. Typickými aktivitami spojenými s dobrodružným cestovním ruchem jsou horolezectví, vysokohorská turistika, adrenalinové sporty, bungee-jumping, rafting, paragliding, let v horkovzdušném balonu, safari nebo i cesty do deštných pralesů. Cestovní kanceláře vyžadují speciální pojištění pro účastníky této turistiky. Dobrodružný cestovní ruch povětšinou vyhledávají osoby, které touží po nezapomenutelném zážitku či chtějí překonat své osobní hranice.

Filmový cestovní ruch

Jedná se o poměrně nový druh cestovního ruchu, jenž zahrnuje aktivity spojené s návštěvou míst a regionů, která jsou spojená s filmem, nebo které jsou spojeny s událostmi vztahující se k filmu. Existuje více možností participace na filmovém cestovním ruchu. První možností je návštěva filmových studií, další formou je návštěva zábavních parků, které jsou spojeny s filmovým průmyslem, dále cestování na předávání filmových cen a návštěva lokalit, kde byly filmy natáčeny.

Náboženský cestovní ruch

O náboženském cestovním ruchu hovoříme při návštěvě poutních míst, církevních slavností nebo návštěva důležitých církevních reprezentantů. Původ má již v antice. Pro turisty je důležitý cíl cesty, neberou v potaz vzdálenost, rychlost nebo způsob přepravy. Významnými světovými poutními místy jsou například Vatikán, Betlém, Mekka, Medína či Santiago de Compostela.

Gastroturismus

Gastroturismus souvisí s poznáváním světových kuchyní, přičemž má turista požitek z konzumace jídla či pití. Produkt gastroturismu bývá označován jako zážitková gastronomie, která se specializuje na osobitost svého servisu zvláštním programem, netradiční formou přípravy či servírování jídla. V rámci gastroturismu dochází k návštěvám netypických restaurací, farmářských trhů, pivních slavností, vinobraní či festivalů jídla.

Svatební cestovní ruch

Svatební cestovní ruch zahrnuje vše, co se svatbou souvisí. Jedná se o obřad, přípravu obřadu, svatební cestu, posvatební aktivity, svatební veletrhy a výstavy. V poslední době narůstá zájem o svatební balíčky, které mimo organizace obřadu zahrnují i ubytování, wellness procedury, květiny či večeři při svíčkách. Do svatebního cestovního ruchu řadíme i cesty za účelem loučení se se svobodou.

Temný cestovní ruch

Temný cestovní ruch neboli dark tourism je spojen s cestováním na místa bitev, na hřbitovy, zahrnuje cesty do koncentračních táborů, věznic nebo na místa katastrof. Hlavním motivem účasti je uctění památky zemřelých a vzdělání.⁷

⁷ LOCHMANNOVÁ, Alena. *Cestovní ruch*. Prostějov: Computer Media, 2015, 112 s. ISBN 978-80-7402-216-6.

6 Komunikativní oblast turistiky

V komunikativní oblasti turistiky bývá prostor pro mluvenou i psanou komunikaci. Teoreticky můžeme do této oblasti zahrnout jakoukoliv situaci, v níž se turista v zahraničí nachází. Účastníky dané komunikativní situace je na straně jedné tzv. „vědoucí“ účastník, jenž bývá zastoupen informačními turistickými institucemi a bývá dobře obeznámen s geografii a kulturou dané oblasti. „Vědoucí“ účastník předává své vědomosti tzv. „nevědoucímu“ turistovi, aby mu tak ulehčil turistickou aktivitu. Komunikace v oblasti turistiky staví v první řadě na nerovnosti kulturních a praktických vědomostí. Cílem komunikace je informovat nevědoucího partnera o neznámých místech, dějinách či kultuře tamních obyvatel.

Kromě cíle pomoci vytvořit vize o dané turistické oblasti, je cílem produktora i přesvědčit adresáta, že dané místo stojí za návštěvu, k čemuž se využívá rozličných komunikačních strategií. Za přímý kontakt v komunikativní oblasti turistiky bývá považována ústní domluva se zástupcem informačních turistických orgánů. Za nepřímý kontakt jsou považovány psané či multimediální turistické materiály.

6.1 TURISTICKÉ MATERIÁLY

Turistické materiály poskytují psanou, audiovizuální či multimediální formou nepřímou turistickou komunikaci, jež probíhá mezi turistickými informačními institucemi a turistou. Dělíme je na propagační a informační. Úkolem propagačních materiálů je zapůsobit na jedince a vyvolat v něm touhu cestovat do dané destinace. Patří mezi ně inzeráty, reklamní letáky a brožury, zájezdové katalogy, webové stránky cestovních kanceláří a webové stránky turistických oblastí. Propagační materiály často využívají reklamních sloganů. Charakteristickými reklamními jazykovými prostředky jsou hodnotící přívlastky a superlativy.

Naopak informační turistické materiály se snaží poskytnout turistovi objektivní informace. Řadíme mezi ně například

- a) Tištěné turistické průvodce, jejichž záměrem je podat objektivní a přesné informace o dané turistické oblasti.
- b) Internetové turistické průvodce, které na rozdíl od tištěných průvodců podávají pouze nejdůležitější informace.
- c) Dílčí informační letáky a brožury, které se tematicky vztahují pouze k jedné oblasti.

- d) Fotografické či umělecké publikace s turistickou tematikou, jejichž cílem je působit na estetické vnímání adresáta.
- e) Cestopisy a cestopisné časopisy, v nichž autor zprostředkovává adresátovi průběh cesty a prožitky z ní.

Čím individuálnější je forma cestování, tím podrobnější, objektivnější a aktuálnější informace turista potřebuje. Pro individuální cestování je zapotřebí map oblastí, popisy ubytovacích a stravovacích zařízení, zda potřebuje vízum či ne. Naopak turista, jenž cestuje v organizované skupině, nepotřebuje takové množství informací, vše za něj zařídí cestovní kancelář či najatý průvodce. Proto se spokojí s informačními letáky.

Podoba informačních turistických materiálů

Hlavní funkcí informačních turistických textů je funkce informativní, do určité míry se v nich může objevit i funkce konativní a přesvědčovací. Neverbální komunikační složka by měla splňovat šest základních kritérií, které obecně popsal K. Šebesta (2005) pro informační texty:

- 1) Každý informační materiál by měl být napsán přístupným jazykem, srozumitelně, zejména s ohledem na adresáta, pro něhož není jazyk informačního materiálu jazykem mateřským.
- 2) Text informačních turistických materiálů by měl být jasný, aby byl lehce interpretovatelný a pokud možno jednoznačný.
- 3) Dalším požadavkem informačních materiálů je celková přehlednost textu, který by měl být vnímán lehce, plynule a bez obtíží.
- 4) Informační turistické materiály by měly být stručné.
- 5) Důležitá je i objektivita a užívání spisovného jazyka.
- 6) Nakonec by měl každý informační turistický materiál splňovat v rámci svých možností i požadavek aktuality.⁸

⁸ CHOBOTOVÁ, Kateřina. *Komunikativní oblast turistiky - typologie textů, komunikativní strategie a jazykové prostředky. Didaktické využití*. 2008, 107 s. Diplomové práce. Univerzita Karlova, Ústav románských studií. Vedoucí práce Hana Loucká.

PRAKTICKÁ ČÁST

7 Turistický průvodce po přírodních památkách UNESCO v Rusku

Na seznam Světového kulturního dědictví UNESCO bylo do roku 2017 zapsáno celkem 28 památek nacházejících se na území Ruska, což tvoří z celkového počtu chráněných objektů 2,7 %. V roce 2017 zaujalo Rusko devátou příčku v počtu památek UNESCO na svém území. Podle kritéria počtu přírodních objektů se Rusko umístilo na čtvrtém místě za Čínou, USA a Austrálií. Kromě toho se v Rusku nachází 18 kandidátů na zařazení do seznamu dědictví UNESCO.

Na území Ruska se nachází spousta výjimečných míst. V naší bakalářské práci se česky mluvícím turistům snažíme přiblížit ruské přírodní objekty, které jsou zapsány na seznam Světového dědictví UNESCO. Rusko není jen Moskva či Petrohrad, jsou to i biosférické rezervace, pohoří, zajímavá a jedinečná jezera, řeky, pralesy či Bajkal.

Díky své ohromné rozloze Rusko nabízí možnosti využití veškerých typů cestovního ruchu. Za účelem rekreačního cestovního ruchu lidé navštěvují Azovské moře, Černé moře či Bajkal. Zájezdy za kulturou a poznáváním, což je další typ cestovního ruchu, jsou organizovány hlavně do Moskvy či Petrohradu. Díky sportovně-turistickému ruchu se například proslavilo město Soči, v němž se konaly zimní olympijské hry v roce 2014 a na zdravotně orientovaný a lázeňský cestovní ruch jsou orientována střediska Kislovodsk, Krasnodar, Jalta či již zmiňované Soči.

Turistického průvodce po přírodních památkách UNESCO jsme vytvořili z větší části pomocí překladu ruských zdrojů, poněvadž zdroje v češtině se vyskytují velmi sporadicky či úplně chybí. Náš turistický materiál jsme zpracovávali podle kritérií obsažených v kapitole 7.1 o informačních turistických materiálech. Největší inspirací pro vytvoření průvodce pro nás byla ruskojazyčná kniha *„1000 лучших мест России, которые нужно увидеть за свою жизнь“*, jejíž název v překladu znamená *„1 000 nejkrásnějších míst v Rusku, které musíte během svého života vidět“*. Kniha byla publikována v roce 2014, proto je třeba brát ohled na pomíjivost některých informací. Informace o cenách jsou převzaty z uvedené publikace, popřípadě z oficiálních internetových stránek jednotlivých památek.

Některé objekty jsou pro česky mluvící obyvatelstvo tak neznámé, že pro ně v českém jazyce neexistuje odpovídající ekvivalent, což je příčinou toho, že některé uvedené názvy

přírodních památek nacházejících se na území Ruska jsou přeloženy pomocí transkripce (jednotka originálu je přeložena na základě zvukové podoby slova).

Mezi přírodní památky UNESCO nacházející se na území Ruska patří:

1. Komijské pralesy
2. Jezero Bajkal
3. Kamčatské sopky
4. Zlaté hory Altaje
5. Západní Kavkaz
6. Kurská kosa
7. Centrální Sichote-Aliň
8. Uvsunurská kotlina
9. Wrangelův ostrov
10. Náhorní plošina Putorana
11. Lenské sloupy
12. Krajina Daurie

VLASTNÍ PRŮVODCE

Vážení cestovatelé,

dostává se Vám do rukou text, jenž byl vytvořen za účelem přiblížení ruských přírodních památek UNESCO českým cestovatelům. Pokud se zeptáme Čecha, zda někdy navštívil Rusko a odpověď bude kladná, pak ve většině případů navštívil Moskvu či Petrohrad. Záměrem našeho turistického průvodce je seznámit Vás s nádhernými a jedinečnými ruskými přírodními památkami, jež jsou pod ochranou organizace UNESCO.

Ceny za přepravu a ubytování, jež se v průvodci vyskytují, jsou pouze orientační a byly převzaty z elektronických zdrojů v roce 2018 nebo z již výše uvedené publikace.

PŘÍRODNÍ PAMÁTKY UNESCO NACHÁZEJÍCÍ SE V EVROPSKÉ ČÁSTI

RUSKA

ZÁPADNÍ KAVKAZ (ЗАПАДНЫЙ КАВКАЗ)

Západní Kavkaz je specifická přírodní oblast, která je významná svým unikátním ekosystémem. Nachází se v Jižním federálním okruhu a svou polohou zasahuje do Krasnodarského kraje, Adygejské republiky a Karačaevo-Čerkeskou republiky. Je místem rozsáhlých vysokohorských masivů, které se nacházejí v blízkosti pobřeží Černého moře. Jeho unikátnost spočívá v původním zachovalém stavu, tudíž činnost člověka ovlivnila charakter krajiny minimálním způsobem, proto byl v roce 1999 zapsán do seznamu Světového dědictví UNESCO. Rozlehlé nedotknuté horské lesy jsou unikátní nejen pro Rusko, ale i pro celou Evropu.

Rozprostírá se na ploše 300 tisíc hektarů. Tato přírodní oblast je západní částí Velkého Kavkazu, který se nachází 50 kilometrů severovýchodně od pobřeží Černého moře. Na tamějších alpských a podalpských loukách žije pouze divoká zvěř. Terén se vyznačuje velkou rozmanitostí ekosystémů, endemickou florou i faunou a je také rodištěm evropského zubra, jehož populaci se snaží obnovit již od třicátých let dvacátého století.

Kavkazská biosférická rezervace (*Кавказский биосферный заповедник*)

Historie Kavkazské rezervace se píše od roku 1888, kdy vznikl první impuls k ochraně dané oblasti. Rezervace je významným místem pro vedení vědeckých studií. Tamní vědci se v dané oblasti zabývají zachováním a studiem přirozeného průběhu přírodních procesů a jevů. Také probíhá genetický výzkum místních rostlin a zvířat.

Tato oblast je specifická svou rozsáhlou biodiverzitou, místem nedotčené přírody a panenské krajiny. Lesy a vysokohorské alpské louky vytvářejí ideální podmínky pro rozmnožování různých druhů živočichů. V Červené knize Ruska⁹ je zapsáno 98 druhů hmyzu. 12% brouků, kteří žijí v Západním Kavkazu, jsou endemité¹⁰. V řekách a potocích se vykytují pstruzi a vzácní černomořští lososi. Specifickým jevem pro danou oblast je výskyt kozorožce kavkazského.

Možnost dopravy do rezervace je z Krasnodaru do Majkopu. Autobus stojí zhruba 200 rublů. Vstup do rezervace se cenově pohybuje od 100 do 200 rublů. Rezervaci si dokonce můžete prohlédnout i z výšky, zakoupíte-li si výlet vrtulníkem za 750 - 3 000 rublů. V ceně není zahrnut pronájem vrtulníku. Popřípadě se můžete za 1 000 – 4 000 rublů po rezervaci vydat na koni. Je zde možnost za 200 – 800 rublů přečkat noc ve stanu či v chatce, za niž zaplatíte od 500 do 15 000 rublů.

Sočský národní park (Сочинский национальный парк)

Sočský národní park je jeden z nejstarších národních parků Ruska. Chráněná oblast byla vytvořena v roce 1983 za účelem zachování přírodního komplexu černomořského pobřeží Kavkazu. Jedinečná příroda na pomezí subtropů a velehor je typická svou přírodní rozmanitostí.

Podstatnou část parku tvoří hory, kterým vytváří přírodní hranici malebná říční údolí s vodopády. Dané lesy jsou příznačné svou rozsáhlou pokrývkou lián. Typické pro tyto rostliny je nalezení snadné opory stromů a proplétají se mezi nimi v jednu obrovskou zelenou masu. Park je bohatý nejen na zástupce různorodých druhů vegetace, ale také i na výskyt živočišných druhů. Mezi nejvýznamnější druhy patří medvěd hnědý, srnec, prase divoké, vlk či liška.

Do parku se dá dojet „električkou“¹¹ nebo „maršrutkou“¹² Ideální však je objednat si skupinovou exkurzi, abyste neztráceli čas a mohli si Sočský národní park prohlédnout v celé

⁹ Červená kniha Ruské Federace (*Красная книга Российской Федерации*) je základní státní dokument, zřízený za účelem identifikace vzácných a ohrožených volně žijících zvířat, lesních rostlin a hub, stejně jako některých poddruhů a lokálních populací. *Красная книга России — Википедия. [online]. Dostupné z https://ru.wikipedia.org/wiki/Красная_книга_России*

¹⁰ Endemité, respektive endemicky se vyskytující organismus, je organismus, který vznikl a je rozšířen jen v určitém omezeném území a nikde jinde se nevyskytuje. *Endemité – Wikipedie. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Endemité>*

¹¹ Příměstský vlak

své kráse. Ubytovat se je možné v lázeňském hotelu ve městě Soči za cenu od 1000 do 15000 rublů. Případně se také dá využít možnosti přespaní u místních obyvatel za cenu od 500 do 1000 rublů.

Přírodní park Bolšoj Tchač (*Природный парк Большой Тхач*)

Do kulturního dědictví jsou zahrnuty i další cenné vysokohorské oblasti, mezi ně patří například park Bolšoj Tchač, v němž se nachází stejnojmenná hora, která vyniká mezi bílými vrcholy hor Západního Kavkazu svým neobvyklým tvarem. V severní oblasti připomíná mohutnou pěst lidské ruky, v západní části vypadá jako část pily, z východu má hora tvar potápějící se lodi a z jihu ji nelze rozeznat od evropského středověkého zámku.

Název hory má náboženské kořeny. Z adygejštiny (jazyku Adygejců) se „tcha“ (*тха*) překládá jako Bůh. Bohužel se z minulosti nezachovala fakta o tom, že by se starověcí obyvatelé Západního Kavkazu této hoře klaněli. V současné době má hora i jiné názvy: místní obyvatelé ji nazývají Lysou a turisté Posvátnou.

O hoře se traduje mnoho legend. Podle jedné z nich se nachází v okolí hory ukryté zlato a šperky. Díky této báji je tato oblast turisticky zajímavá pro mnoho místních i zahraničních turistů. Nicméně i tak je její největší předností příroda. Skalní bašty, bukové a jehličnaté lesy, malebné vodopády a plynulé přechody z lesů k alpským loukám již mnoho let přitahují milovníky přírody.

Týdenní zájezd z Moskvy po Západním Kavkazu s návštěvou hory Bolšoj Tchač stojí od 20 000 rublů a více. Noc můžete přečkat ve stanu. Nejpohodlnější cesta k hoře vede z obce Novoprochladnyj (Новопротхладный), do níž se dopravíte například autobusem z Majkopu.

Rezervace Teberdinsky (*Тебердинский заповедник*)

Horské území Dombaj, které se nachází v rezervaci Teberdinsky, se také řadí mezi významné turistické oblasti Ruska. Klima je zde mírné bez výrazného kolísání. Jedná se spíše o teplejší klimatickou oblast. Dombajské území se vyznačuje zvýšeným počtem slunečních dnů oproti ostatním oblastem. Zima zde bývá mírná a teplota se málokdy dostane pod bod mrazu. Podzim se vyznačuje obdobnými klimatickými podmínkami jako letní období.

¹² Jedná se o sdílené taxi, které jezdí na stanovené trase, avšak v nepravidelných intervalech – ze zastávky někdy odjíždí až poté, kdy je plně obsazeno. *Maršrutka – Wikipedie*. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Mar%C5%A1rutka>

Lesy v tomto regionu můžeme díky příznivému mikroklimatu nazvat „dombajskými džunglemi“. Rozměry stromů dosahují neobvykle velkých rozměrů, které nejsou pro evropskou část kontinentu příliš typické.

Dalším místem rezervace Teberdinsky, které stojí za to si prohlédnout, je ledovec Alibek, unikátní ledovec v této horské oblasti, který přechází v krajinu lesů. Je charakteristický velkým množstvím sněhu, což je zajímavý úkaz během letního období. Rozsáhlá šedesátimetrová sněhová masa se snaží vzdorovat přírodním zákonitostem a nachází se zde celoročně.

Horskou oblast Archyz, která se rovněž rozprostírá na území rezervace Teberdinsky, nalezneme na zalesněném území Západního Kavkazu. Stejnojmenná vesnice se nachází v kotlině mezi horami, proto je dobře skrytá před větrnými nárazy. V této oblasti se nachází mnoho jezer, lesů a hor.

Díky četným slunečným dnům je často Archyz označován za „pól jasnosti“. V horské oblasti se nachází několik malebných údolí. Svahy jsou porostlé smíšenými lesy, dubiny se proplétají s borovými lesy. Tato oblast je turisticky zajímavá pro své slunečné dny a zároveň pro vyhlídku na zasněžené hory.

Překrásná Badužská jezera (*Бадукские озера*), která se nachází v průrvě řeky Baduk uprostřed hustého lesa, jsou také atraktivním turistickým místem pro návštěvu. Jezera jsou dohromady tři. První z Badužských jezer je nejmenší a není příliš hluboké, je doslova schované v lese. S ostatními ho spojuje cesta. Za nejkrásnější je považováno třetí jezero, které je zároveň největší.

Další zajímavé místo, které by se při návštěvě rezervace nemělo vynechat, je řeka Amanauz. Řeka Amanauz je zásobována vodou z tajícího sněhu a ledovců, proto je velmi hlučná, rozbouřená a proudí v ní ohromná masa vody. Místo je v zachovalém stavu. Z důvodu toho, že se zde nachází velké množství vodopádů, mělo místní obyvatelstvo v dřívějších dobách obavy toto místo navštívit z důvodu velkého hluku.

Pobřeží řeky Amanauz je krásné, nejchladnější místo s největším srážkovým úhrnem a nejvyšší ionizací vzduchu v Dombaji. V současné době slouží jako muzeum přírody, jsou zde zastoupeny všechny etapy geologického vývoje planety. Místo je také geologicky zajímavou oblastí, jelikož v okolí řeky můžeme nalézt zásoby křemenu, síry, zlata, dno řeky je pokryto vápencem a dalšími usazenými horninami.

Údolí řeky Ullu-Murudžu (*Уллу-Муруджу*), které je součástí rezervace, je proslaveno opravdovou krajinou jezer, přičemž každé z nich je něčím unikátní. Určit jejich stáří není možné. Za hlavní turistická lákadla jsou považována Murudžinská jezera, která od sebe dělí menší skála.

Bývá pravidlem, že v komplexu jezer se nachází jedno jezero, které je považováno za nejkrásnější, největší a nejmalebnější. Obě jezera, Černé (*Чёрное*) i Modré (*Голубое*), se však vyznačují stejnou přírodní krásou. Jediné čím se liší, je jejich barva. Voda v prvním jezeře je tak modrá, že připomíná nebe bez mraku. Voda druhého jezera je tmavá, až skoro černá. V hlubokých kotlinách a rašeliništích se vytvořila i další barevná jezera, například fialové či azurové, která byla pojmenována podle své barvy.

Za organizovaný výlet do rezervace Teberdinsky zaplatíte 5000 – 20 000 rublů. Ubytování je zahrnuto v ceně zájezdu. Ubytovat se můžete v šesti hotelech s celkovou kapacitou 300 osob nebo v letním ekologickém táboře.

KOMIJSKÉ PRALESY (ДЕВСТВЕННЫЕ ЛЕСА КОМИ)

Další zajímavou přírodní památkou jsou Komijské pralesy. Jedná se o jednu z nejrozsáhlejších nedotčených lesních ploch na území Evropy. Lesy jsou situované v Komijské republice, na severu od Uralských hor. Unikátní Komijské pralesy byly zapsány na seznam Světového dědictví UNESCO v roce 1995. Milióny hektarů, které jsou pokryty uralskou tajgou, se vyznačují jehličnatými stromy, osikami, břízami a rašeliništi. Panenské lesy jsou domovem velkého množství savců, vzácných ryb a ptáků. Příroda těchto lesů zůstala nedotčená více než tisíc let a můžete si zde prohlédnout opravdové přírodní bohatství Ruska.

Panenské lesy Komijské republiky je možné navštívit zakoupením zájezdu ze Syktyvkaru (*Сыктывкар*), hlavního města Komijské republiky, za který zaplatíte od 17 000 rublů. Cena zájezdu zahrnuje ubytování v hotelu v obci Troicko-Pečorsk (*Троицко-Печорск*).

Národní park Yugyd Va (Национальный парк «Югыд ва»)

Národní park Yugyd Va (*«Югыд ва»*) je největší park a jedinečné místo v Evropě, kde se severské lesy dochovaly nedotčené do dnešních dob. V překladu z komijského jazyka znamená název parku „průzračná voda“. Pramení zde velké množství řek, které se pojí v nejčistší řeku Evropy – řeku Pečoru, největší klenot národního parku Yugyd Va.

Vyznačuje se rozmanitým reliéfem. Nachází se zde husté pásy jehličnaté tajgy, alpské louky a tundry. Jeho jedinečnost dokreslují horské hřebeny, řeky a průzračná jezera. Na území

parku Yugyd Va se rozkládají největší hory Uralu, díky tomuto se mu přezdívá Pečorské Alpy. Nachází se zde i hora Managara (*Манарага*), kterou lze lehce rozpoznat kvůli svým šesti tyčícím se vrcholům. Stala se symbolem Uralu a celého parku. Horská jezera, stejně jako lesy přírodní rezervace, jsou charakteristické svou čistotou a průzračností.

Přírodní park Yugyd Va je možné navštívit, zakoupením zájezdu z města Inta (*Инта*), za který zaplatíte 25 000 rublů. Vlak z Vorkuty (*Воркуты*) do Inty s místenkou na sezení stojí 350 rublů. Přenocování v odpočinkových chatách pro turisty v rezervaci stojí minimálně 250 rublů, se stravou pak 300 rublů. Navštívit park není tak jednoduché. Musíte nejdříve zaslat parku žádost a během 10 dní vám přijde rozhodnutí. Každopádně je lepší se obrátit se na profesionály, kteří s vámi projdou všechna zajímavá místa.

Pečoro-Ilyčská přírodní rezervace (*Печоро-Илычский заповедник*)

Pečoro-Ilyčská přírodní rezervace je nejstarší chráněná zóna na území Ruska. Park byl založen roku 1930. Přírodní rezervace byla vytvořena za účelem chránit před hrozícím nebezpečím cennou zvěř, primárně soboly. Kůže těchto živočichů sloužily jako hlavní zdroj kožešin v Rusku, které stát prodával do zahraničí. Nepřetržité lovení sobolů způsobilo vymírání jeho populace již v počátcích 20. století. Později byla tato odnož průmyslu zakázána vládou. Nicméně byl zákaz ignorován a nadále docházelo k jeho vymírání.

Aby byla zachráněna a rozšířena populace sobola, byla založena Pečoro-Ilyčská přírodní rezervace, pro kterou bylo vymezeno předhůří severního Uralu. Toto jedinečné místo v Evropě, které sobol obývá, v současnosti plní jinou funkci. Přírodní rezervace chrání jedinečnou přírodu regionu, na jehož území se nachází rozlehlé lesy, přírodní památky a pramení zde největší ruské řeky.

Pečoro-Ilyčskou přírodní rezervaci je možné navštívit koupí zájezdu ze Syktyvkaru (*Сыктывкар*), cena se pohybuje od 17 000 rublů. V ceně zájezdu je zahrnut pobyt v hotelu ve městě Troicko-Pečorsk (*Троицко-Печорск*). Do přírodní rezervace se můžete dostat i dalšími způsoby. Můžete například dojet vlakem do Troicko-Pečorsku, dále osobním automobilem do vesničky Ust'-Ilyč (*Усть-Илыч*) a potom plout lodí. Místní obyvatelé si přivydělávají přepravou turistů. V zimě je možné se domluvit, aby vás svezli sněžným skútreem.

KURSKÁ KOSA (*КУРШСКАЯ КОСА*)

Kurská kosa je národní park, ve kterém se nachází největší písečná duna na světě. Park leží na hranici s Litvou, v Kaliningradské oblasti, na úzkém pásu souše mezi slaným Baltským mořem (*Балтийское море*) a sladkovodním Kurským zálivem (*Куршский залив*). Severní hranicí parku je rusko-litevská státní hranice.

Kurská kosa je unikátní místo vytvořené v důsledku činnosti moře, větru a člověka. Jejími nejcennějšími elementy jsou jedinečná velikost, celková struktura krajiny a osobitá panoramata.

Ideální doba pro návštěvu této oblasti je období od května do září. V létě se průměrná teplota vzduchu pohybuje mezi 15 – 20 stupni Celsia, v zimě je teplota mírně pod nulou. Ubytovat se můžete v osadách Nida a Juodkrantė. Vstup do parku je zpoplatněný.

PŘÍRODNÍ PAMÁTKY UNESCO NACHÁZEJÍCÍ SE V ASIJSKÉ ČÁSTI RUSKA

ZLATÉ HORY ALTAJE (*ЗОЛОТЫЕ ГОРЫ АЛТАЯ*)

Zlaté hory Altaje je souhrnný název tří oblastí Altaje, pod kterým byly zapsány v roce 1998 organizací UNESCO na seznam světového dědictví. Nachází se v Altajské republice, přibližně 450 km jihozápadně od Novosibirsku (*Новосибирск*). Mezi tyto tři oblasti patří Altajská přírodní rezervace (*Алтайский заповедник*), Katunská přírodní rezervace (*Катунский заповедник*) a náhorní plošina Ukok (*плоскогорье Укок*).

Altajská přírodní rezervace (*Алтайский заповедник и буферная зона Телецкого озера*)

Altajská přírodní rezervace byla založena 16. dubna 1932. Její rozloha činí 871 206 hektarů, z nichž 11 410 hektarů tvoří vodní plocha Teleckého jezera (*Телецкое озеро*). Nachází se v severovýchodní části Altajské republiky. Hlavním cílem vytvoření přírodní rezervace byla ochrana Teleckého jezera, jeho krajiny, ochrana lesů, záchrana vymírajících druhů živočichů – sobola, losa, jelena a dalších. Rezervace byla také založena za účelem výzkumu přírody této oblasti.

Jezeru se dostává různých lokálních označení. Místní obyvatelé ho nazývají „Zlaté jezero“ nebo „malý Bajkal“. Zlaté jezero se mu začalo přezdívát na základě jedné altajské legendy. V době hladomoru se jeden zámožný Altajec pokoušel vyměnit kousek zlata za jídlo. Bohužel neúspěšně, a proto se ze žalu utopil v jezeře i se zlatem. Současné jméno získalo jezero před 400 lety během prvních ruských expedicí od altajského kmene, který žil na jeho březích. Kvalita vody v jezeře je ve výborná, tudíž lze v zimě pohlédnout přes ledovou vrstvu až na samotné dno.

Součástí Teleckého jezera jsou 2 zálivy, ale pouze jeden z nich je turisticky atraktivní, a tím je Kamenný záliv (*Каменный залив*). Jeho název se odvíjí od velkého počtu kamenů a také jejich rozmanitosti. Jedná se o kamennou vodní nádrž, jež je obklopena rozsáhlou lesní oblastí. V porovnání s jezerem se datum vzniku zálivu datuje pouze několik století od dnešní doby a nejspíš vznikl důsledkem přírodního kataklyzmatu. Stále neexistuje jednotná vědecká teorie o vytvoření zálivu. Podle jedné z teorií byl vytvořen důsledkem sesuvu půdy. Na základě další teorie dopadl na dané místo meteorit, čemuž nasvědčují i žhavé kameny v zálivu.

Autobus z Gorno-Altajsku (*Горно-Алтайск*), hlavního města Altajské republiky, do městečka Artybaš (*Артыбаши*) stojí okolo 150 rublů. V obcích Iogač (*Июгач*) a Artybaš, které

se nachází v blízkosti přírodní rezervace, je k dispozici síť kempů a turistických základen. V městečku Artybaš funguje informační centrum Altajské přírodní rezervace, v němž vám doporučí místa k přespaní, podají vám informace ohledně exkurzí a poskytnou další turistické služby. Ubytovat se můžete i v penzionu v obci Jajlju (*Яйлю*).

Katunská přírodní rezervace (*Катунский заповедник и буферная зона горы Белуха*)

Katunská přírodní rezervace byla založena 25. července roku 1991. Nachází se v nejvyšší části Altaje. Její rozloha je kolem 151 tisíc hektarů. K území rezervace patří nejvyšší hora Altaje, hora Bělucha. Na seznam světového dědictví UNESCO byla zapsána v roce 2000.

Zasněžený vrcholek hory Běluchy láká každý rok davy turistů. Je obklopen velkým množstvím jezer a mezí. Jméno vrcholu je odvozeno od celoroční sněhové pokrývky. Ledová hora, jak ji přezdívají místní Altajci, je pro místní obyvatele svatá. Podle pověsti se právě zde nacházela mytologická země Šambaly a Buddha se odtud vypravil do Indie. Spousta lidí přisuzuje hoře mystické spojení s Everestem a jsou přesvědčeni o tom, že se na tomto místě nachází centrum vzájemné energetické interakce mezi Zemí a vesmírem. Jestli je to pravda či ne, je na posouzení každého návštěvníka.

Ledovce jsou na Altaji poměrně častý jev. Každoročně se na vrcholcích hor shromažďují tuny sněhu, které později vytváří kolosální shluky ledu. Můžeme zde najít spoustu takových gigantů. Ledovce jsou nezbytnou součástí koloběhu vody. Právě z tohoto důvodu nalezneme v oblasti velké množství řek a jezer. Ledovce dokonce určují povahu místních řek. V létě tají a napájí altajské řeky a vytváří prudké potoky, potažmo vodopády.

Jelikož se přírodní rezervace nachází v pohraniční zóně, je pro jeho návštěvu zapotřebí zvláštního povolení. Příjezdové cesty k chráněné krajinné oblasti vedou od kazašské strany poblíž měst Ust'-Koksa (*Усть-Кокса*) a Multa (*Мульта*). Existuje ještě jedna možnost, tou je splavit se po řece Katuň. Pravidelná autobusová linka je provozována z Barnaulu a Gorno-Altajsku, ale spojů není mnoho.

Náhorní plošina Ukok (*плоскогорье Укок*)

Náhorní plošina Eurasie nebo altajský Tibet, tak lze také nazvat náhorní plošinu Ukok, V překladu „ukok“ znamená „nebeský rod“. Je charakteristická velkým množstvím kamenného povrchu, stepí, čistými jezery a horskými jezírky. Vzhledem ke špatné

dostupnosti se plošina nachází ve velmi zachovalém stavu a dochovala se v původním stavu, již z doby ledové. Pramení zde velké sibiřské toky Buchtarma (*Бухтарма*) a Ak-Alacha (*Ак-Алаха*), které jsou přítoky řek Irtyš (*Иртыш*) a Kатуň (*Катунь*). Ze zástupců fauny zde žijí medvědi, vlci, lišky, svišti, sněžní leopardi, sibiřští kozorozi a černí supi. Náhorní plošina je pokryta hustou trávou a slanisky. Právě z těchto důvodů dříve sloužila jako zimní pastva.

Ukok je rozložena na území čtyř států: Ruska, Číny, Mongolska a Kazachstánu. Právě proto se zde setkávají geografické i kulturní zvláštnosti regionů. Náhorní plošina je místem, kde se setkávají tři světová náboženství: buddhismus, islám a křesťanství. V minulosti místem vedly kočovné a obchodní cesty.

Organizovaný dvoutýdenní zájezd z Gorno-Altajsku (*Горно-Алтайск*), hlavního města Altajské republiky, stojí kolem 25 000 rublů. V ceně je zahrnuto i přespání u místních obyvatel.

NÁHORNÍ PLOŠINA PUTORANA (*ПЛАТО ПУТОРАНА*)

V Krasnojarském kraji se nachází Putoranská státní přírodní rezervace (*Путоранский государственный природный заповедник*), která je svou rozlohou 1887 tisíc hektarů jednou z největších v Rusku. Hlavní přírodní zajímavostí této oblasti jsou rozsáhlá tektonická jezera, jedinečná krajina stolových hor a četné vodopády. „Oblast s deseti tisíci jezery a tisíci vodopády“, tak je často nazývána náhorní plošina Putorana, která zaujímá první místo, co se počtu vodopádů týče. Vodopád Talnikovoy (*Тальниковый водопад*), nejvyšší vodopád Ruska, se nachází se právě zde.

Severozápad Středosibiřské vysočiny je jedno z nejvíce navštěvovaných míst Ruska. Jedná se o oblast s extrémními přírodními podmínkami. V létě zde panuje chladné podnebí a celoročně je oblast charakteristická výraznými tepelnými skoky a silnými poryvy větru. Zdejší drsné klima se střídá s poměrně mírným mikroklimatem údolí jezer. Jsou zde rozšířené smíšené lesy, křoviny, lišejníky a roste zde až 400 druhů rostlin, z nichž některé jsou vzácné. Kromě toho náhorní plošinou prochází migrační cesty divokého severského jelena a žije zde tetřev hlušec.

Nejpohodlnějším způsobem, jakým se lze dopravit k náhorní plošině Putorana, je přiletět do Norilsku (*Норильск*). Za organizovaný sedmidenní zájezd zaplatíte kolem 80 000 rublů.

JEZERO BAJKAL (ОЗЕРО БАЙКАЛ)

Jezero Bajkal je nejstarší a nejhlubší jezero světa, jež se rozprostírá na jihu východní Sibíře. Je největší zásobárnou pitné vody na celé planetě a díky své osobitosti se rovná nejpodivuhodnějším místům planety. Bajkal, jenž byl dříve označován za moře, připomíná svým tvarem půlměsíc a svou rozlohou se vyrovná menšímu evropskému státu. Jezero je ze všech stran ohraničené hřbety hor, má mnoho přítoků, avšak vytéká z něj pouze řeka Angara. Bajkal je pravidelně každou zimu pokrýván vrstvou ledu, která je místy hluboká až dva metry. V zimě zamrzá skoro celá plocha jezera, až na menší místo, kde se nachází pramen řeky Angary.

Rozhodnete-li se cestovat letadlem, většinou přilétnete do Irkutsku, nejbližšího velkého města u jezera. Let z Moskvy trvá 5-6 hodin a za zpáteční letenku zaplatíte kolem 15 000 rublů. Nemusíte však letět jen z Moskvy, můžete využít i jiných letišť, např. v Petrohradu, Omsku, Jekatěrinburgu, Novosibirsku, Vladivostoku a ze spousty dalších velkých ruských měst. Po příletu můžete využít autobus z Irkutsku do městečka Listvjanka, za který zaplatíte zhruba 100 rublů. Přenocování v místním hotelu stojí od 400 do 1000 rublů. Naleznete zde muzeum Bajkalu a zookoutek, ve kterém je možné spatřit bajkalského tuleně. Z městečka vede nespočet turistických tras, z nichž jedna vede na horu Kamen Čerskovo (*Камень Черского*), kde je postavena vyhlídka. Z vyhlídky je možné spatřit nejbližší okolí – jižní pobřeží Bajkalu se sněžnými vrcholky pohoří Chamar-Daban (*Хамар-Дабан*), nezamrzající pramen řeky Angary (*Ангара*), bajkalský přístav a bajkalskou observatoř.

Při cestování do Irkutsku můžete využít i vlak. Jednosměrná jízdenka bez přesezení z Moskvy stojí kolem 5 000 rublů. Od cestování vlakem vás může odradit doba jízdy, která trvá něco málo přes 3 dny. K jezeru není těžké se dostat vlakem ani z jiných měst. Zastavují zde všechny vlaky směřující na východ do Chabarovsku či Vladivostoku.

Ostrov Olchon (остров Ольхон)

Ostrov Olchon je největší, nejznámější a jediný osídlený bajkalský ostrov. Olchon se může pochlubit velkým množstvím lesní vegetace. Vzácné lesy s reliktovými smrky nalezneme pouze uprostřed ostrova. Nachází se zde stepi, tajga, na horských hřebenech mramorové skály s červeným lišejníkem a písečné duny.

Břehy ostrova jsou bohaté na zálivy, voda v nich je teplá a zlaté písečné pláže lemují menší kopce. Ostrov Olchon má i svá vlastní jezera. Například Chankoj (*Ханкой*) je oblíbený díky teplotě vody a jezero Nuku-Nur (*Нукунур*) je proslulé díky vodním živočichům, kteří

žijí ve skalních kráterech. Nejzvláštnější vodní nádrží je Šara-Nur (*Шара-Нур*), což burjatsky znamená „žluté jezero“. Nehledě na to, že voda v Bajkale je sladká, Šara-Nur je jezero slané. Ostrov je význačný svým příznivým počasím, v průběhu roku je zde převážně sucho a slunečno.

Jednosměrná jízdenka na autobus z Irkutsku stojí kolem 1 000 rublů za osobu. Při cestování na ostrov můžete využít i lodě, avšak za jednosměrnou jízdenku zaplatíte 4 000 rublů za osobu.

BIOSFERICKÁ REZERVACE UVSUNURSKÁ KOTLINA (БИОСФЕРНЫЙ ЗАПОВЕДНИК УБСУНУРСКАЯ КОТЛОВИНА)

Uvsunurská kotlina se nachází na území dvou států – Ruska a Mongolska. Veškeré vodstvo teče do slané jezera Uvs Núr, které je zároveň největším jezerem Mongolska a vyplňuje dno Uvsunurské kotliny. Jezero je jedním z unikátních míst Asie.

Biosférická rezervace nabízí rozmanité přírodní podmínky přes písečnou pustinu, step vysušenou větrem nebo vysokohorská pole, která postupně uvolňují místo lesostepi. Za nimi cestovatelé mohou zpozorovat pásy lesů s křovinami, listnaté lesy, jedle, bahnitou tundru na vrcholcích kopců, ledovce a sněhová pole. Unikátní přírodní rezervace je oblíbeným cílem turistů. Dodnes zde žijí kočovníci, kteří mají vlastní starodávnou kulturu a dodržují své tradice.

Vedením přírodní rezervace jsou pravidelně pořádány exkurze do této oblasti z různých regionů. Rovněž se jedná o nejjednodušší způsob, jak se do rezervace dopravit. Největším městem, jež se nachází poblíž rezervace, je Kyzyl (*Кызыл*), do kterého se dopravíte autobusem i letadlem. Tamtéž se nachází i kancelář přírodní rezervace, kde vám budou podány veškeré instrukce. V Kyzylu naleznete spoustu penzionů, hotelů a rekreačních domů. Chcete-li si najít levné bydlení, je doporučováno vybrat si hostel nebo hledat informace o ubytování na tematických webových stránkách. Přespat můžete i ve stanu a vařit si sami.

Horský masív Mogun-Tajga (*Горный массив Монгун-Тайга*)

Horský masív Mogun-Tajga, což se z tuvinštiny překládá jako „stříbrná hora“, zatím navštěvují turisté ojediněle. Ohromný masív je skryt pod vrstvou ledovce, což činí toto místo velmi turisticky atraktivním. Ledovce, které se zde rozpouští, zásobují mnoho okolních řek. Jelikož je dané místo málo prozkoumané, je návštěva tohoto místa ideální spíše pro „dobrodružné“ turisty. V závislosti na silách každého jednotlivce ze skupiny a na počasí je

možné si vybrat trasy dle obtížnosti. Nejlehčí trasa vede přes průsmyk Burevestnik (*Буревестник*), jenž se nachází u horského sedla Širee (*Ширээ*) a ledovce Mogun-Tajga.

Jezero Kara-Chol (*Озеро Кара-Холь*)

Jezero Kara-Chol se nachází mezi vrcholky hor na západě regionu v ledovcové kotlině a je považováno za nejkrásnější místo v Tuvinské republice. Smíšený les z jedné strany jezera a rákosové porosty na mělkých bahnitých březích oddělují jezero od horského hřebenu. Na průzračné hladině jezera se vytvořilo několik kamenných ostrůvků, na kterých rostou vzácné stromy a žijí divoké kachny. Také se zde čteně vyskytují losi a jeleni.

KAMČATSKÉ SOPKY (*ВУЛКАНЫ КАМЧАТКИ*)

Kamčatské sopky se nachází v Dálněvýchodním federálním okruhu v Kamčatském kraji. Na seznam světového dědictví UNESCO byly zapsány v roce 1996 a v roce 2001 došlo k rozšíření. Jedná se o jednu z nejzajímavějších sopečných oblastí světa, v níž se soustřeďuje velký počet činných sopek, stejně jako mnoho jiných přírodních jevů spojených s vulkanickou činností. Aktivní sopky v kombinaci s ledovci tvoří neustále se vyvíjející krajinu. Lokalita vyniká významnou biologickou rozmanitostí, je zde zaznamenána nejvyšší koncentrace lososovitých ryb, ale také shluky vyder mořských, velké množství hnědých medvědů a orlů východních.

Chcete-li vidět sopky Kamčatky na vlastní oči, pak využijte některou z možností stávajících zájezdů. Sami nebo přes agenturu se až na vrcholky sopek dostanete vrtulníkem, terénním vozidlem, běžným automobilem nebo pěšky. Obecně bývají zájezdy na Kamčatské sopky kombinací pěší turistiky s využitím dopravních prostředků.

Sopka Ključevskaja (*Ключевская сопка*)

Ključevskaja je největší aktivní vulkán na celém území Eurasie. Dosahuje výšky 4950 metrů a stále roste. Sopka je velmi mladá, její stáří je odhadováno zhruba na 6 000 – 7 000 let. Za posledních 270 let ani jednou nevyhasnula. Z kráteru se neustále chrlí dým a občasně se vyskytne lávový potok. V letech 2004 a 2005 došlo k velké erupci, při níž se z vulkánu chrlil popel až do rekordní výšky 8 tisíc metrů. K sopce se dostanete z města Petropavlovsk-Kamčatskij (360 km) či Kozyrevsku (*Козыревск*), který je vzdálený zhruba 60 km.

Sopka Ičinskaja (*Ичинская сопка*)

Sopka Ičinskaja patří mezi jednu z hlavních přírodních památek Kamčatky. Cestu k ní po celá tisíciletí udržovali nomádi, kteří pásli svá zvířata na pastvinách kolem sopky. Cesta ani dnes nezarůstá díky expedicím a přítoku turistů.

Kurilské jezero (*Курильское озеро*)

Povrch poloostrova Kamčatka se velmi často mění. Příčinou toho jsou výbuchy tamějších sopek. Jedna z celosvětových sopečných katastrof přispěla ke vzniku rozsáhlé propadliny a sopečné kaldery, která se časem zaplnila vodou. Tímto přírodním procesem vzniklo Kurilské jezero. Nicméně na tomto procesu se formování Kamčatky nezastavilo. Sopky nadále vybuchovaly, voda v jezeře brousila usazeniny a vytvářela tak jedinečnou krajinu.

Dnes se jezero nachází mezi vulkány Ijinskij (*Ильинский*) a Kambalnyj (*Камбальный*), jejichž vulkanická činnost má vliv na jeho mikroklima. Podvodní zdroje ohřívají vodu v Teplé zátocce. Jezero je zásobováno dešti, sněhem, řekami a potoky. Řeka Ozernaya (*река Озёрная*) spojuje Kurilské jezero s Ochotským mořem (*Охотское море*).

V Kurilském jezeře se třou cenné druhy ryb, mimo jiné se zde množí losos nerka. V době tření se jezero i přilehlé řeky vyznačují velkým množstvím ryb. Ve zmíněném časovém období se podél řek nachází mnoho medvědů, kteří využívají výskyt lehké kořisti k lovu.

Prvním a nejrychlejším způsobem, jak se dopravit k jezeru, je let vrtulníkem. Přeprava je rychlá, pohodlná, ale poměrně nákladná, navíc lety vrtulníkem mohou být rušeny z důvodu nepříznivého počasí. Druhým možným způsobem je cesta automobilem, která je výrazně levnější, a nemusíte se spoléhat na dobré povětrnostní podmínky. Nevýhodou může být stav vozovek. Časté srážky, přicházející z oblasti Ochotského moře, zhoršují jejich stav. Rozhodnete-li se navštívit Kurilské jezero, je doporučeno se obrátit na cestovní kancelář.

Sopka Mutnovskij (*Вулкан Мутновский*)

Spící kráter sopky Mutnovskij je významný díky svým rozměrům. Fumaroly¹³, jakožto zdroje jedovatých výparů v kráterech a na svazích sopky, jej zahalují lehkým oblakem, jenž stoupá do vrchu v podobě směsice páry a plynů.

¹³ Fumarola je formou projevu sopečné činnosti, která vypouští do svého okolí plyn. Jedná se o otevřenou spojnicí zemského povrchu a zemského podloží, která produkuje páru a plyny. *Fumarola – Wikipedie. [online]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Fumarola>*

Řeka Vulkannaja (*Вулканная*), která pramení z kráterů, je napájena vodou z ledovců, které tají vlivem působení fumarol. Oblasti strmých stěn této průrvy jsou propleteny trhlinami a některé části jsou v chatrném stavu s možností zborcení. Společně s tajícím ledem a sněhem řeka vyplavuje kyselinu sírovou a hlínu, která kalí vodu. Koncentrace škodlivých látek je natolik vysoká, že řeka Mutnaja (*Мутная*), do které vtéká řeka Vulkannaja, teče do oceánu bez jakéhokoliv žijícího živočicha. S největší pravděpodobností byla právě podle řeky pojmenována i sopka. Na vrchol lze dojít pěšky od Mutnovské geotermální stanice, jež je od něj vzdálená zhruba 14 kilometrů.

Kronocká přírodní rezervace (*Кроноцкий заповедник*)

Jedním z nejzajímavějších míst na poloostrově Kamčatka je Kronocká přírodní rezervace, která se nachází na východním pobřeží. Na rozloze více než 1 140 000 hektarů se prakticky setkávají všechny kamčatské krajiny – od vysokých sopek po tundrové přímořské nížiny. V Kronocké přírodní rezervaci nalezneme spoustu významných přírodních památek. Jsou to kilometrové ledovce, nádherné pásmo 16 vulkánů, kaldera sopky Uzon, Údolí gejzírů či Kronocké jezero, druhé největší jezero na Kamčatce.

Na území Kronocké přírodní rezervace se lze dostat za pomoci vrtulníku z obce Jelizovo, pokračovat pěšky nebo připlout na lodi po moři. V každém případě je potřeba zakoupit si vstupenku do rezervace, která zahrnuje i povolení vstoupit na chráněné území. Tyto vstupenky lze zakoupit u cestovních kanceláří, které působí na Kamčatce.

Údolí gejzírů (*Долина гейзеров*)

Údolí gejzírů je ojedinělý přírodní úkaz nejen na Kamčatce, ale i v celém Rusku. Údolí gejzírů bylo objeveno v roce 1941, kdy došlo k objevení prvního gejzíru na Kamčatce i v celém tehdejší Sovětském svazu. Pětikilometrové údolí se vyznačuje osobitým mikroklimatem. Kvůli podzemnímu teplu zde jaro začíná mnohem dříve než na jiných místech tohoto poloostrova. Je zde možné zpozorovat přírodní úkaz, při kterém se na Kamčatce nachází sněhová pokrývka a v Údolí gejzírů již roste první zeleň.

Na území 2 km² se nachází více než 20 velkých gejzírů, ze kterých tryská horká voda do výšky několika metrů. Mimo to je možné v údolí nalézt ohromné množství fumarol, termálních pramenů a menších vodopádů. Údolí gejzírů není fenomén jen Ruska, ale i celého světa.

Všichni turisté, kteří se chystají do Údolí gejzírů, přistávají na mezinárodním letišti Jelizovo (*Елизово*) v městě Petropavlovsk-Kamčatskij. Spojí létají z Moskvy, Petrohradu, Vladivostoku, Jekatěrinburgu, Irkutska či Novosibirsku. Dále se lze dopravit pěšky či vrtulníkem. Pokud se rozhodnete jít k Údolí gejzírů pěšky, musíte počítat s dalekou cestou. V průměru cesta tam i zpět zabere až 16 dní, proto je třeba zvážit své fyzické možnosti.

Kaldera sopky Uzon (*Кальдера вулкана Узон*)

Kaldera sopky Uzon měří 10 – 12 kilometrů na šířku a 200 – 800 metrů na výšku. Uvnitř kaldery se nachází velké množství kyselých a bahenních jezer a tisíce termálních pramenů. Kaldera vznikla více než před 40 000 lety po úplném zničení Uzonu, ale vulkanická činnost pokračuje do dnešních dob. Aktivní procesy, při kterých se vypouští plyny, zapříčinily to, že se zrodila fumarolová pole, Údolí smrti, Bannoye jezero se zásobami tekuté síry pod ním. V kaldeře sopky najdeme 65 hydrotermálních minerálů, jedním z nich je tzv. uzonit¹⁴, který se řadí mezi světové unikáty.

Údolí smrti (*Долина смерти*)

Údolí smrti je unikátní přírodní jev, který lze spatřit pouze na několika specifických místech na světě. Kamčatské údolí smrti je nížina, v níž se hromadí jedovaté plyny, které vypouští vulkány. Tyto plyny jsou těžší než vzduch, proto pokrývají nížinu smrtelným jedem a živočichové zde umírají kvůli nedostatku kyslíku. V takových místech zpravidla nerostou žádné rostliny ani se zde nevyskytují žádní živočichové.

Pro člověka Údolí smrti představuje také velké nebezpečí. Způsobuje bolest hlavy a celkovou slabost. Návštěva údolí je možná pouze na krátký okamžik, jinak je velmi nebezpečná. Jedovaté plyny jsou ve srovnání s jinými údolími smrti nejedovatější a tím i nejnebezpečnější.

WRANGELŮV OSTROV (*ОСТРОВ ВРАНГЕЛЯ*)

Wrangelův ostrov byl zapsán na seznam světového dědictví UNESCO v roce 2004. Tato oblast je nejsevernější ze všech objektů Světového přírodního dědictví UNESCO – nachází se asi 500 km severně od polárního kruhu. Je situován na rozhraní západní a východní polokoule, přímo na 180. poledníku. Od pevniny ho dělí široký mělký průliv Longa (*Лонга*). Klima ostrova je velmi chladné (teploty se pohybují kolem -30 stupňů a níže) a krajina je hornatá. Nejvyšším vrcholem je Sovětská hora (*гора Советская*), jež dosahuje výšky 1096

¹⁴ Žlutý minerál obsahující arsen a síru.

metrů nad mořem. Převládají zde různé typy arktické tundry. Typický je zvýšený výskyt mělkých jezer a bažin.

Wrangelův ostrov se vyznačuje samostatným ekosystémem, který se vyvíjel v úplné izolaci posledních padesát tisíc let (již od doby, kdy se ostrov oddělil od pevniny). Je pozoruhodné, že vývoj ekosystému ostrova nenarušilo ani čtvrtohorní zalednění (projevilo se zde v relativně malé míře) a to zásadně odlišuje tuto oblast od ostatního území Arktidy, která byla v tomto období pokrytá silnými vrstvami ledu.

O bohaté historii rozvoje tohoto ostrovního komplexu svědčí přítomnost reliktních druhů z éry pleistocénu stejně jako i celé řady endemických druhů (dohromady zde žije zhruba 40 endemických druhů a poddruhů rostlin, hmyzu, ptáků a savců) a rozmanitost porostu, prolínání typicky arktických a relativně jižních (amerických a asijských) druhů zvířat a rostlin. Území disponuje výjimečnou biologickou rozmanitostí pro arktické podnebí (což se týká zejména rostlin a ptáků) a mimo jiné se zde vyskytuje celá řada druhů, které jsou vzácné nebo vymírají nejen ve státním, nýbrž v globálním měřítku.

Na ostrov můžete přicestovat výletní lodí nebo letadlem z Moskvy do obce Pěvěk (*Певек*). Z Pěvěku se lze na území přírodní rezervace dostat pouze helikoptérou. Před návštěvou přírodní rezervace je třeba zažádat o povolení ke vstupu.

CENTRÁLNÍ SICHOTE-ALIŇ (*СИХОТЭ-АЛИНЬ*)

Přírodní rezervace Sichote-Aliň se stejně jako kamčatské sopky, které jsou také zapsané na seznamu UNESCO, nachází v Dálněvýchodním federálním okruhu. Na seznam světového dědictví UNESCO byla připsána v roce 2001. V přírodní rezervaci Sichote-Aliň rostou smíšené lesy, které jsou uznány za jedny z nejbohatších a nejoriginálnějších díky tomu, že jsou složené ze všech typů lesů mírného pásu na Zemi.

V této přechodné oblasti mezi tajgou a subtropy se neobvykle prolínají jižní (tygr, himálajský medvěd) a severské druhy zvířat (medvěd hnědý, rys). Území sahá od nejvyšších vrcholů Sichote-Aliň až po pobřeží Japonského moře. Přímořský kraj byl vždy známý přírodním bohatstvím, které v minulosti přitahovalo lovce. Žili zde soboli, jejichž kožešina byla vzácná a finančně výnosná. Lovění těchto zvířat bylo považováno za hlavní zdroj příjmů obyvatel celé Sibíře. Nekontrolovatelné zabíjení sobolů vedlo k jejich úplnému vyhynutí a v roce 1935 byla na tomto území vytvořena přírodní rezervace.

Sichote-Aliň je na úpatí obklopena hustými dubovými a smrkovými lesy. Právě zde žijí vzácní živočichové. V těchto místech můžete narazit na himalájského a hnědého medvěda, vzácné druhy jelenů, srnce či kance. Řeky v této přírodní rezervaci jsou plné pstruhů, sivena severního či růžových lososů. S historií přírodní rezervace je spojeno mnoho překvapivých faktů. Dvanáct let po otevření do Sichote-Aliňské oblasti dopadl meteorit. Dnes se nachází v desítce největších meteoritů na světě. Zbytky meteoritu nejsou jediným přírodním úkazem v chráněné rezervaci. Slouží také jako útočiště pro mnoho ohrožených druhů, včetně tygra usurijského, jehož je možné pozorovat ve svém přirozeném prostředí. Životní podmínky v rezervaci jsou ideální pro vzácné dravce. Základní strava tygra usurijského se skládá z prasat, jelenů, vlků a rysů. Také se v době tření lososů soustřeďují u řek a loví ryby.

Týdenní zájezd po Sichote-Aliňské oblasti z Vladivostoku stojí minimálně 20 000 rublů včetně ubytování. Branou do Sichote-Aliňské přírodní rezervace je obec Terněj (Терней) nacházející se na pobřeží Pacifiku. Z Vladivostoku do obce Terněj vede komunikace přes Dalněgorsk.

Aňujský národní park (*Национальный парк «Ануйский»*)

Aňujský národní park byl založen v roce 2007, rozkládá se v okrese Nanaysky (*Нанайский район*) v Chabarovském kraji (*Хабаровский край*). Nachází se na pravém břehu řeky Amur, v dolním toku řeky Aňuj. Rozloha parku činí 429,37 tisíc hektarů. Rostlinstvo na území parku je zastoupeno opadavými listnatými lesy a tajgou. Na území parku se nachází jediná obec a tou je Horní Manoma (*Верхняя Манома*).

Botčinská státní přírodní rezervace (*Ботчинский государственный природный заповедник*)

V roce 1982 byla na Dálném východě v Rusku vytvořena přírodní rezervace o rozloze 239 tisíc hektarů. V důsledku podrobného expedičního výzkumu biodiverzity Chabarovského kraje v roce 1994 byla namísto existující přírodní rezervace vytvořena Botčinská přírodní rezervace o rozloze 267 380 hektarů. Nachází se 120 km jižně od města Sovětskaja Gavaň (*Советская Гавань*). Celková rozloha chráněné zóny činí 81 tisíc hektarů.

Lazovská státní přírodní rezervace L. G. Kaplanova (*Лазовский государственный природный заповедник им. Л. Г. Капканова*)

Lazovská státní přírodní rezervace se nachází v jedinečných klimatických podmínkách na pobřeží Tichého oceánu. Strmé břehy Japonského moře, mořské zátoky, malé skalnaté kousky souše i ostrovy – to vše je zahrnuto v bohatství této státní přírodní rezervace. Tato oblast je charakteristická zvýšeným výskytem tygrů, goral (příbuzný koze či kamzíkoví) a jelena siky. Park byl založen se záměrem zachovat a zkoumat liánové a opadavé listnaté lesy. Dalším účelem jeho založení bylo zachovat populaci cenných a vzácných živočichů. Překrásná oblast přírodní rezervace se liší vzácným přírodním bohatstvím.

Blízkost moře a horský terén vytvořily osobité podmínky pro rozmach flory, která se liší jedinečným rostlinstvem. Ne příliš velká přírodní rezervace je poseta rostlinami, které jsou charakteristické pro opadavé listnaté lesy, tajgy, tundry, stepi, a dokonce pro subtropy. Díky této rozmanitosti flory se mu jiná přírodní rezervace v tomto měřítku nerovná.

Cesta z Vladivostoku trvá přibližně 5 – 6 hodin. Pobyt je nutné rezervovat si předem, ideálně i rok dopředu. Existuje zde možnost pronajmout si chatku či místo na kempování.

LENSKÉ SLOUPY (ЛЕНСКИЕ СТОЛБЫ)

Lenké sloupy se nachází v Dálněvýchodním federálním okruhu v centrální části republiky Jakutsk (je možné ji nazývat i Sacha), která je největší republikou Ruské federace. Na seznam světového dědictví UNESCO byly zapsány v roce 2012.

Vznikly v kontinentálním klimatu s rozdílem v roční teplotě do 100 stupňů Celsia (od -60 °C v zimě do +40 °C v létě). Sloupy jsou od sebe odděleny hlubokými a strmými roklemi, částečně plněné sutinami hornin. Pronikání vody z povrchu urychlilo proces cyklů zmrazování a podporovalo zvětrávání. To vedlo k prohloubení roklí mezi pilíři a k jejich rozšíření. V areálu objektu se nacházejí ostatky mnoha různých druhů z Kambria.

Lenké sloupy jsou vápencové přírodní útvary, jejichž stáří se odhaduje na 540-560 milionů let. Samotné skály se utvořily před 400 tisíci lety. Sloupy jsou umístěny podél pravého břehu řeky Leny. Jejich délka je téměř 40 km a dosahují výšky až 100 metrů, jsou turisticky zajímavé svými neobvyklými tvary, které stojí za to si prohlédnout.

V zimě, když řeka Lena zamrzne, je možné dopravit se k Lenským sloupům autem z města Jakutsk. V létě lze dojet autem do obce Jelanka (*Еланка*), kde je možné ponechat vozidlo na placeném parkovišti, objednat si motorový člun a plout po řece Leně. Do města Jakutsk létají spoje z Moskvy, doba letu činí zhruba 7 hodin. Z říčního přístavu města Jakutsk do parku Lenké sloupy jezdí motorové čluny. Jelikož je cesta dlouhá, bývají zpravidla na

lodích, které míří do parku, knihovny, kino, sauna, popř. si můžete zapůjčit deskové hry. Během cesty na lodi se lze stravovat v restauracích.

KRAJINA DAURIE (ДАУРСКИЙ ЗАПОВЕДНИК)

Přírodní rezervace Krajina Daurie leží v oblasti Zabajkalského kraje. Nachází se na pomezí 3 států – Číny, Mongolska a Ruska. Název této krajiny dali Daurové, kteří tuto oblast obývali. V dnešní době se přírodní rezervace stala hlavním naučným centrem a chrání tamější přírodu. Mezi hlavní úkoly rezervace patří rehabilitovat a chránit přírodu a živočichy, které v ní žijí. Na rozsáhlém prostoru lze nalézt jezera, ve kterých žije velké množství ryb. Proto se zde nachází velké množství ptactva, které má dostatek potravy.

Vědci se domnívají, že Daurská step je nejstarší step na Zemi. Její vzhled se po tisíce let nezměnil a sahala až na území současného Jakutsku a na rozdíl od jiných stepních oblastí, které byly vystaveny změnám, krajina Daurie si zachovala svůj prvotní vzhled. Stepi v krajině Daurie jsou zastoupené velkým množstvím živočišných druhů. Neobývají ji pouze různé druhy ptáků, ale můžeme se zde setkat i se stády gazel dzeren. V přírodní rezervaci je možné pozorovat endemické živočichy, kteří se v jiných částech světa nevyskytují.

Let z Moskvy do města Čita trvá 8 – 14 hodin včetně jednoho přestupu. Cena letenky se pohybuje od 20 do 27 tisíc rublů. Za vlak se platí suma od 6 500 rublů výše, za to cesta se protáhne na 3 až 4 dny.

ZÁVĚR PRŮVODCE

Vážení čtenáři,

pevně doufáme, že náš průvodce při cestování za přírodními památkami UNESCO pro Vás bude užitečný. Rusko je jedinečná země, která má opravdu co nabídnout. Nachází se v ní spousta přírody nedotčené člověkem a nepřeberné množství druhů živočichů a rostlin, které nikde jinde na Zemi nenajdete.

Přejeme Vám šťastnou a pohodovou cestu!

Závěr

Díky nespočetnému kulturnímu dědictví a přírodní rozmanitosti se Rusko řadí na významnou pozici mezi zeměmi s potenciálním růstem cestovního ruchu. Různé regiony a etnické skupiny v Rusku mají velmi odlišné tradice. Mezi hlavní turistické trasy v Rusku lze zařadit Moskvu a Petrohrad, lázeňské instituce v Krasnodarském a Stavropolském kraji, lyžařská střediska na Kavkaze a na Sibiři, cestování po Zlatém okruhu Ruska, plavby po Volze, dlouhé cesty po Transsibiřské magistrále s návštěvou Altajských hor a jezera Bajkal či cestování ke Kamčatským sopkám, přičemž tři poslední místa, která jsme jmenovali, jsou přírodními památkami UNESCO.

Jak již předesílá úvod naší bakalářské práce, cílem bylo vytvoření turistického průvodce po památkách UNESCO v Rusku. Jelikož jsou kulturní památky pro turisty z České republiky známější a byla o nich již napsána spousta publikací, zaměřili jsme se konkrétně na přírodní památky. Rovněž jsme si kladli za cíl zpracovat materiál o těchto přírodních unikátech v českém jazyce, protože se podobné příručky na českém trhu vyskytují málo. Bude-li o naši práci zájem, rádi bychom ji v budoucnu poskytli českým cestovním kancelářím, které se zaměřují na ruský trh.

Druhotným cílem, který jsme si stanovili, bylo vytvoření rusko-českého glosáře z oblasti přírodních zajímavostí. Slovní zásoba obsažená v glosáři, byla vytvořena při překladu ruskojazyčných materiálů do jazyka českého. Glosář může být turistům užitečný při cestování za přírodními památkami. Dalším cílem, který jsme si stanovili, bylo vytvoření rusko-českého rejstříku geografických názvů přírodních památek UNESCO v Rusku, který je obsažen v příloze.

Na základě studia odborné literatury jsme se dokázali zorientovat v základních pojmech cestovního ruchu, které nám pomohly při psaní bakalářské práce. Pochopili jsme, jaký je rozdíl mezi cestováním a cestovním ruchem či výletníkem a turistou, a jaký termín z oblasti turismu je tedy vhodné používat.

Zjistili jsme, kdy a za jakým účelem začali lidé ve starověku cestovat. Motivy cestování se tou dobou lišily od těch současných. Dříve lidé cestovali většinou z náboženských důvodů, za účelem vzdělávání či obchodování. Cestovní ruch, jak jej známe v dnešní podobě, se začal formovat během druhé poloviny 19. století. V Německu byl tou dobou také vytištěn první průvodce, tzv. bedekr. Zároveň jsme se dozvěděli informace o

vzniku moderního cestovního ruchu. Zakladatelem moderního cestovního ruchu byl Thomas Cook, jenž založil první cestovní kancelář na světě.

Rovněž jsme se dozvěděli informace o vzniku prvního turistického průvodce. Dočetli jsme se o dělení cestovního ruchu a došli jsme k zjištění, že z existujících způsobů cestovního ruchu lze v Rusku provozovat rekreační, kulturně-poznávací, sportovně-turistický a léčebně-lázeňský cestovní ruch.

V této práci jsme věnovali pozornost i postavení cestovního ruchu v Ruské federaci, zjistili jsme informace o průběhu cestovního ruchu v postsovětském období. Cestovní ruch v Rusku je rozvíjející se odvětví ruské ekonomiky. Parametry cestovního ruchu se po rozpadu Sovětského svazu změnilo, například se ve značné míře začal rozvíjet výjezdový cestovní ruch. Ruští turisté hojně navštěvují Turecko a Egypt. Po roce 2014 se kvůli bankrotům cestovních kanceláří, devalvaci rublu, vnějším sankcím a vnitřním omezením začal více rozvíjet domácí cestovní ruch.

Při tvorbě samotného turistického průvodce jsme se snažili dodržet principy, na kterých má být turistický průvodce založen. Těmito zásadami jsou: stručnost, srozumitelnost, jasnost, jednoznačnost a podat turistům co nejaktuálnější informace. Informace o komunikativní oblasti turistiky jsme shromáždili v sedmé kapitole.

Dále jsme získali povědomí o různých druzích turistických materiálů, se kterými se můžeme setkat. Mezi tyto materiály se řadí tištěné turistické průvodce, internetové turistické průvodce, dílčí informační letáky a brožury, fotografické či umělecké publikace s turistickou tematikou či cestopisy a cestopisné časopisy.

Резюме

Темой настоящей бакалаврской работы является Путеводитель по природным памятникам ЮНЕСКО в России. Целью ее является создание уникального туристического путеводителя для чехов. Мы конкретно специализировались в природных памятниках ЮНЕСКО на территории России, так как чехи отлично знают большинство культурных памятников.

Культурным памятникам посвящено большое количество публикаций на чешском языке, но о природных памятниках материалов почти не существует, поэтому большинство практической части это перевод с русского языка на чешский язык. Бакалаврская работа делится на теоретическую и практическую части, в состав ее входят три приложения.

Теоретическую часть мы разделяем на шесть глав. Первая глава посвящена организации ЮНЕСКО, возникнувшей в 1945 году в Лондоне. Ее создало двадцать государств, включая тогдашнюю Чехословакию. Резиденция ее находится в Париже, но филиалы находятся по всему миру. ЮНЕСКО несет ответственность за координацию международного сотрудничества в области образования, науки, культуры и коммуникации.

Во второй главе говорится о терминах из области международного туризма. Благодаря этой главе мы поняли, как используются термины на чешском языке. Во главе третьей мы обсуждаем, какую роль играет туризм в России, мы узнаем об его современных тенденциях и как он развивался.

Туризм в России является развивающейся отраслью русской экономики. Россия является одной из ведущих стран международного туризма. В красивейших и популярнейших туррегионах России были созданы туристические экономические зоны, предлагающие отличные условия для туризма. После распада СССР в России развивается выездной туризм. Ежегодно миллионы жителей России посещают зарубежье, а именно туристические центры в Турции и Египте. На территории России находится большое количество уникальных природных памятников, которые внесены в список всемирного наследия ЮНЕСКО. Прежде всего, речь идёт о глубочайшем пресном озере в мире, озере Байкал.

Значительную часть территории России занимают горы, включая северную часть Кавказа, где можно любоваться водопадами, великолепными каньонами, а также здесь

живёт множество уникальных видов животных. На Камчатке находятся всемирно известные вулканы и знаменитая Долина гейзеров.

Об истории мирового туризма мы узнаём из пятой главы. Люди путешествовали уже в древности, хотя путешествия эти были организованы в другой форме и с другой целью. Изначально путешествие не связывалось с развлечением. Мотивами являлись торговля, образование и религия. Во второй половине 19 века, благодаря промышленной революции и экономическому росту, туризм начал принимать сегодняшнюю форму. Современный туризм был основан в 19 веке Томасом Куком, сначала он организовывал туры по Англии, позже по всей Европе и с 1870 года по всему миру.

Современный туризм можно разделить на три этапа развития. Первый этап - до первой мировой войны, когда туризм формировался первоначально в более экономически развитых странах. Фактором, который привел к массовому росту туризма, было увеличение объема досуга. Второй этап определяется двумя мировыми войнами, когда государство начинает вмешиваться в туризм. В то время происходит снижение спроса на услуги туризма. В 30 годы 20 века большую роль играет Великая депрессия. В тридцатые годы во Франции впервые появляется оплачиваемый отпуск. После второй мировой войны начинается третий этап, когда туризм становится неотъемлемой частью жизни человека. Государство все больше вмешивается в развитие туризма.

В шестой главе мы говорим о типологии туризма. Мы узнали, что существуют четыре основные типа туризма, которыми являются рекреационный, культурно-познавательный (экскурсионный), спортивно-туристический, медицинский и оздоровительный туризм, и несколько специальных типов, напр. гастрономический, свадебный, шопинг-туризм и конгресс-туризм.

Рекреационный туризм организуется вблизи воды, лесов и гор. Его целью является регенерация человека. Идеальное место – дача или коттедж. Культурно-познавательный туризм в основном направлен на изучение культуры, традиций и истории данной территории. В практике данный вид туризма встречается редко, в большинстве случаев мы встречаемся с его сочетаниями с другими видами туризма, например с конгресс-туризмом.

Спортивно-туристический туризм связан со спортивной деятельностью и ориентируется на активный отдых. Не обязательно активно участвовать в данной

деятельности, такой вид туризма также может быть организован, когда зрители едут понаблюдать за спортивными мероприятиями, которыми являются, например, различные чемпионаты или олимпийские игры. Спорт повышает привлекательность данного туристического направления.

О медицинском и оздоровительном туризме говорится, когда люди путешествуют в другую страну в целях проведения медицинского вмешательства или за предоставлением медицинского обеспечения или в целях оздоровления. Причинами являются финансы, более короткое время ожидания, качество медицинского обслуживания или возможность соединения медицинского вмешательства с отпуском.

В главе седьмой речь идёт о коммуникации в области туризма, которая, прежде всего, строится на неравенстве культурных и практических знаний. Целью коммуникации в области туризма является передать партнёру по коммуникации информацию о незнакомых местах, истории и культуре тамошних жителей. Часть этой главы - информация о туристических материалах. Каждый информационный материал должен быть понятный, однозначный, обзорный, краткий, объективный и актуальный.

Практическая часть – путеводитель по природным памятникам ЮНЕСКО, который мы разделили на два больших комплекса. В первом комплексе говорится о природных памятниках ЮНЕСКО, находящихся в европейской части России. Во втором комплексе говорится о природных памятниках ЮНЕСКО, расположенных в азиатской части России. К известнейшим принадлежат озеро Байкал и вулканы Камчатки.

Путеводитель по природным памятникам ЮНЕСКО, находящихся в России, был создан с помощью перевода источников на русском языке, поскольку источники на чешском языке появляются мало или полностью отсутствуют. Путеводители мы пытались составить с помощью критерий, содержащихся в главе 7.1 об информационных туристических материалах.

Огромным вдохновением для нас была книга *„1000 лучших мест России, которые нужно увидеть за свою жизнь“*. Книга была опубликована в 2014 году, поэтому необходимо уделить внимание эфемерности информации. Информация о ценах взята из настоящей публикации, или с официальных вебсайтов по данным с 2018 года. Некоторые объекты для чехов незнакомы, поэтому иногда на чешском языке нет

соответствующего эквивалента, такие объекты мы переводили с помощью транскрипции.

К природным памятникам, располагающиеся на территории России относятся:

Западный Кавказ это специфическая природная область, которая известна благодаря своей уникальной экосистеме. Он находится в Южном федеральном округе, недалеко от побережья Черного моря. Его уникальность заключается в его первоначальном состоянии. Деятельность человека повлияла на характер ландшафта минимальным образом и поэтому Западный Кавказ в 1999 году был внесен в список Всемирного наследия ЮНЕСКО.

Следующий интересный природный памятник – **Девственные леса Коми**. Это один из обширнейших нетронутых лесных территорий во всей Европе. Он находится в республике Коми. Уникальные леса Коми были внесены в список Всемирного наследия ЮНЕСКО в 1995 году.

Третий и последний русский природный памятник, располагающийся на территории Европы – **национальный парк Куршская коса**, в котором находятся самые большие песчаные дюны в мире. Парк расположен на границе с Литвой, в Калининградской области на узкой полосе суши между Балтийским морем и Куршским заливом. Куршская коса является уникальным местом, созданным в результате деятельности моря, ветра и человека.

Золотые горы Алтая – общее название трех областей Алтая, под которым они были зарегистрированы в 1998 году в списке всемирного наследия ЮНЕСКО. Речь идет о Алтайском и Катунском заповедниках, и плоскогорье Укок. Главной целью создания заповедника была защита ландшафта, леса и животных.

В Красноярском крае находится **Путоранский государственный природный заповедник**, который является одним из крупнейших заповедников на территории России. Главными природными достопримечательностями заповедника являются обширные тектонические озера, горы и многочисленные водопады. Тальниковый водопад, самый высокий в России, находится именно здесь.

Следующим объектом является самое глубокое озеро **Байкал**, находящееся на юге восточной Сибири. Байкал – крупнейший резервуар пресной воды на всей планете. В озере живут уникальные типы животных и растений.

Биосферный заповедник Убсунурская котловина находится на территории двух государств – России и Монголии. Весь водный массив течет в соленое озеро Убс-Нур, которое является самым большим озером в Монголии.

Вулканы Камчатки находятся в Дальневосточном федеративном округе. В 1996 году они были внесены в список мирового наследия ЮНЕСКО. Это одна из наиболее интересных вулканических областей в мире, где концентрируется большое количество действующих вулканов, а также много других природных явлений, связанных с деятельностью вулканов.

В 2004 году в список всемирного наследия ЮНЕСКО был внесен **Остров Врангеля**. Данная область является самой северной среди всех объектов Мирового природного наследия ЮНЕСКО, она находится приблизительно в 500 км от полярного круга. Остров Врангеля отличается отдельной экосистемой, развивающейся последних 5 тысяч лет в полной изоляции.

Заповедник Сихотэ-Алинь, как и вулканы Камчатки, находится в Дальневосточном федеративном округе. В список ЮНЕСКО он был внесен в 2001 году. На территории заповедника растут смешанные леса, которые являются одними из богатейших и оригинальнейших благодаря смешению всех типов леса умеренного климатического пояса на Земле.

Ленские столбы находятся в Якутии. В список всемирного наследия ЮНЕСКО они были включены в 2012 году, их возраст приблизительно определяют на 540-560 миллионов лет. Столбы расположены вдоль правого берега реки Лены. Их длина составляет почти 40 км и достигают они высоты до 100 метров. Ленские столбы интересные своими необычными формами, которые стоит увидеть.

Даурский заповедник лежит в области Забайкальского края на границе трех государств – Китая, Монголии и России. В настоящее время заповедник стал основным научным центром и хранит тамошнюю природу. Ученые считают, что Даурская прерия старейшая на Земле.

В первом приложении находятся фотографии горы Большой Тхач, западного Кавказа, Куршской косы, Телецкого озера, озера Байкал, а также эндемик, живущих в водах Байкала. Далее интересные фотографии полуострова Камчатка и Ленских столбов. Наряду с путеводителем был создан русско-чешский глоссарий, включающий в себя словарный запас по теме природных достопримечательностей. В третьем приложении мы представили список географических названий на чешском и русском языках.

На территории России находится большое количество уникальных природных памятников, внесены которые в список всемирного наследия ЮНЕСКО, которые вам
нужно увидеть за свою жизнь.

Literatura a zdroje

Knižní:

1. BEČKA, Josef Václav. *Česká stylistika*. 1. vyd. Praha: Academia, 1992. ISBN 8020000208.
2. ČECHOVÁ, Marie, Marie KRČMOVÁ, Eva MINÁŘOVÁ a Jan CHLOUPEK. *Současná česká stylistika*. Praha: ISV nakladatelství, 2003, 342 s. ISBN 8086642003.
3. CHOBOTOVÁ, Kateřina. *Komunikativní oblast turistiky - typologie textů, komunikativní strategie a jazykové prostředky. Didaktické využití*. 2008, 107 s. Diplomové práce. Univerzita Karlova, Ústav románských studií. Vedoucí práce Hana Loucká.
4. KADLECOVÁ, Pavla. *Problematika překladu turistického průvodce z ruštiny do češtiny*. 2017, 81 s. (166 538 znaků). Diplomové práce. Univerzita Palackého, Katedra slavistiky, Sekce rusistiky. Vedoucí práce Ludmila Stěpanova.
5. LOCHMANNOVÁ, Alena. *Cestovní ruch*. Prostějov: Computer Media, 2015, 112 s. ISBN 978-80-7402-216-6.
6. PALATKOVÁ, Monika. *Mezinárodní turismus: analýza pozice turismu ve světové ekonomice, změny mezinárodního turismu v důsledku globálních změn, evropská integrace a mezinárodní turismus*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada Publishing, c2014, 251 s. ISBN 978-80-247-4862-7.
7. STĚPANOVA, Ludmila a Zdeňka VYCHODILOVÁ. *Reálie současného Ruska*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2011, 89 s. Učebnice. ISBN 978-80-244-2855-0.
8. VYCHODILOVÁ, Zdeňka. *Vvedeniye v teoriju perevoda dlja rusistov*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013, 83 s. Skripta. ISBN 978-80-244-3417-9.
9. VYSLOUŽILOVÁ, Eva a Milena MACHALOVÁ. *Cvičebnice překladu pro rusisty. II, Cestovní ruch, turistika*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2003, 274 s. ISBN 8024407000.
10. УСОЛЬЦЕВА, О и МУСИН, А. *1000 лучших мест России, которые нужно увидеть за свою жизнь*. Москва: Эксмо, 2014, 487 str. ISBN 9785699588725.

Elektronické:

1. Zlaté hory Altaje – Wikipedie. [online]. [cit. 26. 01. 2018]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Zlat%C3%A9_hory_Altaje
2. Golden Mountains of Altai - UNESCO World Heritage Centre. *UNESCO World Heritage Centre* [online]. Copyright © UNESCO [cit. 24. 02. 2018]. Dostupné z: <http://whc.unesco.org/en/list/768/>
3. Алтайский заповедник. Общее — Алтайский биосферный заповедник. *Официальный сайт — Алтайский биосферный заповедник* [online]. Copyright © 1932 [cit. 16.03.2018]. Dostupné z: <http://www.altzapovednik.ru/info/obshee.aspx>
4. Катунский биосферный заповедник :: KATUNSKIY.RU. *Катунский биосферный заповедник :: KATUNSKIY.RU* [online]. [cit. 26. 02. 2018]. Dostupné z: <http://www.katunskiy.ru/>
5. Официальный сайт ФГБУ "ГПЗ "Путоранский. *Официальный сайт ФГБУ "ГПЗ "Путоранский* [online]. [cit. 23. 01. 2018]. Dostupné z: <http://platoran.ru/>
6. Убсунурская котловина (заповедник) — Википедия. [online]. Dostupné z: [https://ru.wikipedia.org/wiki/Убсунурская_котловина_\(заповедник\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/Убсунурская_котловина_(заповедник))
7. Комиссия Российской Федерации по делам ЮНЕСКО. *302 Found* [online]. Copyright © [cit. 24.03.2018]. Dostupné z: <http://www.unesco.ru/ru/?module=objects&action=view&id=21>
8. Introducing UNESCO. *UNESCO | Building peace in the minds of men and women* [online]. [cit. 27. 01. 2018]. Dostupné z: <https://en.unesco.org/about-us/introducing-unesco>
9. UNESCO – Wikipedie. [online]. [cit. 17. 01. 2018]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/UNESCO>
10. Анюйский (национальный парк) — Википедия. [online]. [cit. 3. 03. 2018]. Dostupné z: [https://ru.wikipedia.org/wiki/Анюйский_\(национальный_парк\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/Анюйский_(национальный_парк))
11. Сочинский национальный парк заповедник, как добратся, описание, фото, сайт, леопарды. *Туризм в Сочи* [online]. Copyright © 2017 [cit. 24.03.2018]. Dostupné z: <http://sochitravel.biz/dostoprimechatelnosti/nacionalnyj-park-sochi.html>
12. Услуги | Кавказский государственный природный биосферный заповедник. *Кавказский государственный природный биосферный заповедник* [online]. [cit. 11. 01. 2018]. Dostupné z: <http://kgpbz.ru/node/410>

13. Туризм в России — Википедия. [online]. [cit. 13. 02. 2018]. Dostupné z: https://ru.wikipedia.org/wiki/Туризм_в_России
14. Tourism in Russia - Wikipedia. [online]. [cit. 11. 01. 2018]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Tourism_in_Russia
15. Уникальность косы - Национальный парк "Куришская коса". *Официальный сайт - Национальный парк "Куришская коса"* [online]. [cit. 30. 01. 2018]. Dostupné z: http://www.park-kosa.ru/cn_o_parke/unikalnost/
16. Югьд Ва — города и районы, экскурсии, заповедники, парки Югьд Ва. *Тонкости туризма — энциклопедия курортов, описания отелей, отзывы туристов и экспертов* [online]. [cit. 18. 02. 2018]. Dostupné z: https://tonkosti.ru/%D0%AE%D0%B3%D1%8B%D0%B4_%D0%92%D0%B0
17. Порядок и правила посещения Алтайского заповедника — Алтайский биосферный заповедник. *Официальный сайт — Алтайский биосферный заповедник* [online]. Copyright © 1932 [cit. 24.03.2018]. Dostupné z: <http://www.altzapovednik.ru/visit/pravila.aspx>
18. Государственный природный биосферный заповедник «Катунский», Алтай. Карта, цены, режим работы, как добраться – Туристер.Ру. *Туристер.Ру — туристическая социальная сеть* [online]. Copyright © 2009 [cit. 19.03.2018]. Dostupné z: <https://www.tourister.ru/world/europe/russia/city/ust-koksa/reserves/27947>
19. Плато Укок, Кош-Агачский район, Республика Алтай. *Карта достопримечательностей и гостиниц для самостоятельных путешественников* [online]. Copyright © [cit. 22.03.2018]. Dostupné z: <http://altertravel.ru/view.php?id=860>
20. Экспедиция на плато Путорана · Туры по Сибири · Туроператор «Саянское Кольцо». *Главная · Туроператор «Саянское Кольцо»* [online]. Copyright © 2008 [cit. 25.03.2018]. Dostupné z: <http://www.sayanring.ru/tour/view/382/price>
21. Как добраться до Байкала? Практические советы. *Самостоятельные путешествия по миру|Блог о путешествиях tuda-suda.net* [online]. Copyright © 2018 tuda [cit. 13.03.2018]. Dostupné z: <http://tuda-suda.net/2014/02/kak-dobratsya-do-bajkala/>
22. Остров Ольхон: как добраться и какие достопримечательности посмотреть. *Путешествия и отдых в России - Куда поехать и что посмотреть в России*

- [online]. Copyright © Copyright 2018, . [cit. 12.03.2018]. Dostupné z: <http://kudarf.ru/sibir/baikal/ostrov-olhon-dostoprimechatelnosti.html>
23. Заповедник Убсунурская котловина и озеро Убсу Нур: фото и описание | *Туризм в России* [online]. Copyright © [cit. 25.03.2018]. Dostupné z: <http://rftrip.ru/ubsunurskaya-kotlovina/>
24. Маршрут «Монгун-Тайга» | Информационный центр туризма Республики Тыва. *Информационный центр туризма Республики Тыва* [online]. Copyright © 2016 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://visittuva.ru/blog/destination/marshrut-mongun-tajga/http://www.go-on-travels.ru/article.php?narticle=270>
25. Заброска на Курильское озеро - как доехать и добраться. *Отдых на Камчатке летом и зимой 2018* [online]. [cit. 15. 01. 2018]. Dostupné z: <http://kamchatkaland.ru/note/kurilskoe-zabroska-doehat>
26. Долина гейзеров на Камчатке – как добраться и что посмотреть | Вулканы. *Вулканы* [online]. Copyright © vulkania.ru 2015 [cit. 16.03.2018]. Dostupné z: <http://vulkania.ru/turistam/dolina-geyzerov-na-kamchatke-unikalnyiy-ugolok-dikoy-prirody.htmlhttps://www.tourister.ru/world/europe/russia/city/milkovo/volcano/24397>
27. Сихотэ-Алинский заповедник — Путеводитель Викигид Wikivoyage. [online]. [cit. 28. 01. 2018]. Dostupné z: https://ru.wikivoyage.org/wiki/Сихотэ-Алинский_заповедник
28. Лазовский государственный заповедник имени Л.Г. Капанова, Владивосток: лучшие советы перед посещением. *TripAdvisor: прочтите отзывы, сравните цены и бронируйте* [online]. Copyright © TripAdvisor LLC, 2018 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: https://www.tripadvisor.ru/Attraction_Review-g298496-d6981610-Reviews-Lazo_State_National_Park_of_Kalpanov-Vladivostok_Primorsky_Krai_Far_Eastern_Distr.html
29. Природный парк Ленские столбы: фото, экскурсия, факты. *Путешествие по Якутии* [online]. Copyright © 2018. [cit. 14.03.2018]. Dostupné z: <http://travel-ykt.ru/dostoprimechatelnosti/prirodnye-dostoprimechatelnosti/lenskie-stolby.html#4>

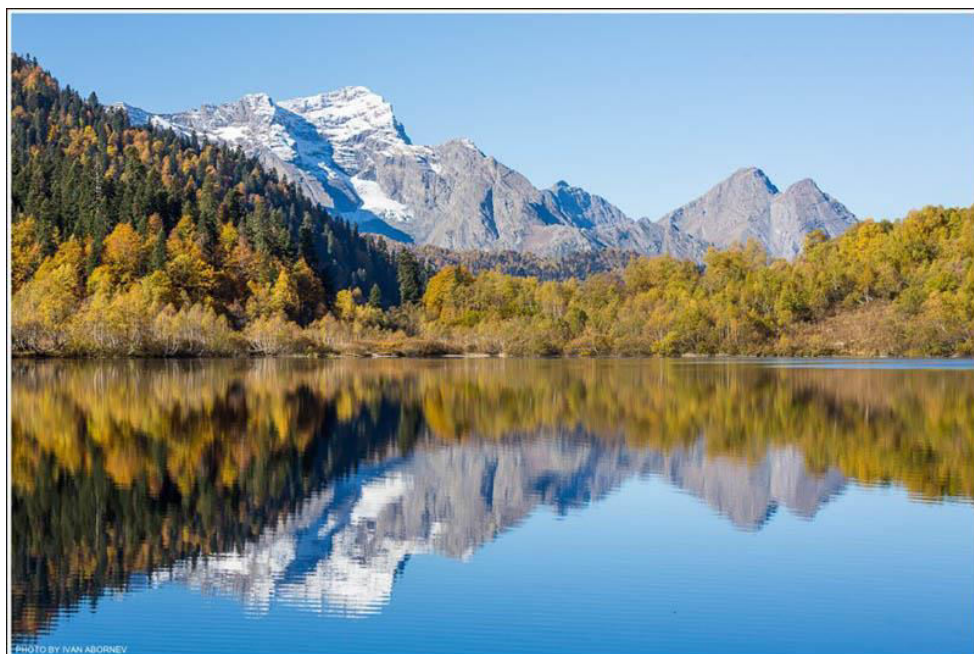
Пřílohy

Гора Большой Тхач

«Гора Большой Тхач - граница Краснодарского края и Адыгеи.» — карточка пользователя Ольга Ким в Яндекс.Коллекциях. *Яндекс* [online]. Copyright © 2015 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <https://yandex.ru/collections/card/59ad61792321f2a3e77aa631/>

Зáпаднй Кавказ

Выставка «Всемирное природное наследие ЮНЕСКО: Западный Кавказ» открывается 4 марта. *Архитектура Сочи* [online]. Copyright © 2009 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <https://arch-sochi.ru/2016/03/vyistavka-zapadnyiy-kavkaz-otkryivaetsya-4-marta/>

Kurská kosa

Národní park Kurská Kosa - přírodní poklad Litvy | Litva na Světadílech. *Litva - průvodce na cesty* | *Litva na Světadílech* [online]. Copyright © svetadily.cz [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://litva.svetadily.cz/clanky/Narodni-park-Kurska-Kosa-prirodni-poklad-Litvy>

Telecké jezero

Телецкое озеро - Москва. *Куда сходить в Москве, интересные места столицы* [online]. Copyright © 2009 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://mos-holidays.ru/teleckoe-ozero/>

Jezero Bajkal

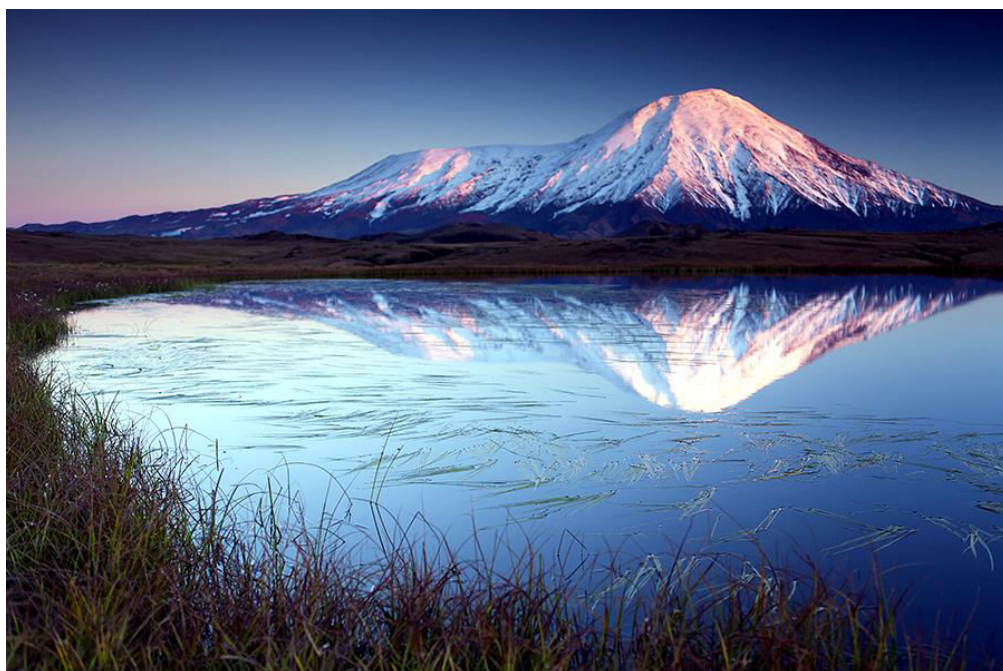
Expedice Bajkal v zimě | Zirhamia. *Pohodové expedice za exotikou a dobrodružstvím* | Zirhamia [online]. Copyright © 2018 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <https://www.zirhamia.cz/expedice/bajkal-zima/>

Tuleň bajkalský

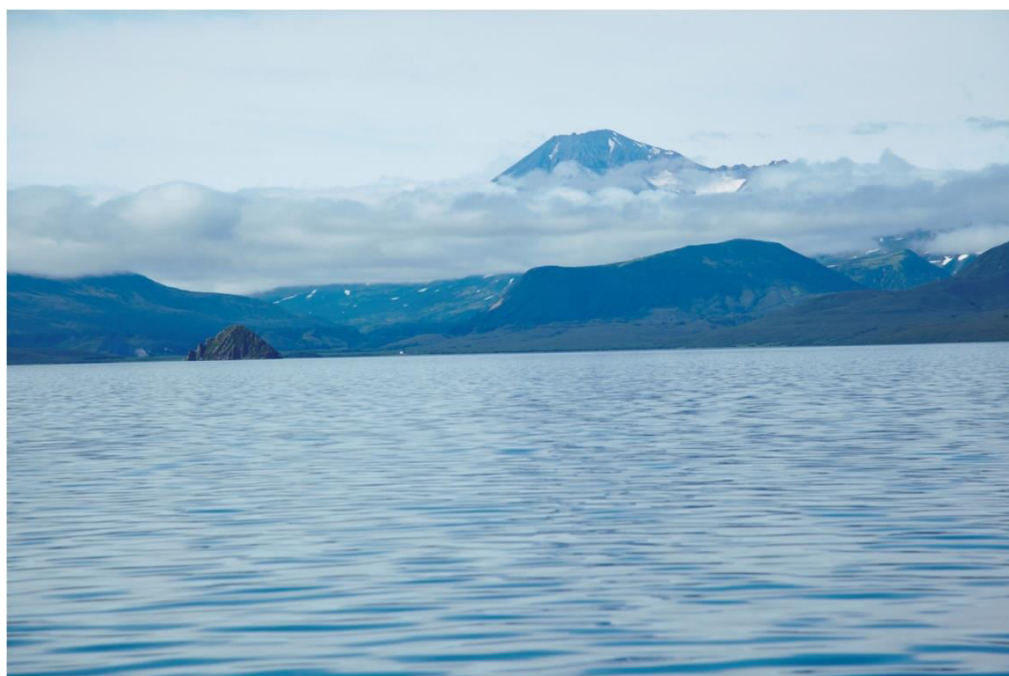
Šelmy s ploutvemi: Tuleň cítí, jak ryba dýchá | Ábíčko.cz. *Zábava, příroda, věda a technika* | Ábíčko.cz [online]. Copyright © 2001 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://www.abicko.cz/clanek/precti-si-priroda/21365/selmy-s-ploutvemi-tuleni-citi-jak-ryba-dycha.html>

Sopka Ključevskaja

Ключевская сопка | Серия 'Самые грозные вулканы земли' | OrangeSmile.com. *Hotel Reservation System* | *Reserve Your Room Secure and Cheap - OrangeSmile.com* [online]. Copyright © 2002 [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://www.orangesmile.com/extreme/ru/active-volcanos/klyuchevskaya-sopka.htm>

Kurilské jezero

Камчатка. Курильское Озеро. • Форум Винского. *Форум Винского* [online]. Copyright © phpBB Group [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://forum.awd.ru/viewtopic.php?f=616&t=164215>

Fumaroly (sopka Mutnovskij na Kamčatce)

File:Fumarole in the Mutnovsky Volcano - Kamčatka, Russian Federation - Summer 1993 01.jpg - Wikimedia Commons. [online]. [cit. 26. 03. 2018]. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Fumarole_in_the_Mutnovsky_Volcano_-_Kam%C4%8Datka,_Russian_Federation_-_Summer_1993_01.jpg

Údolí gejzírů na Kamčatce

Údolí gejzírů na Kamčatce: krása, z níž se dech úží - Sputnik Česká republika. *Sputnik Česká republika - mimořádné zprávy a názory: foto, video, infografiky, rádio* [online]. Copyright © [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <https://cz.sputniknews.com/foto/201604152825167-udoli-gejziru-kamcatka/>

Kaldera sopky Uzon na Kamčatce

В кальдере вулкана Узон. - Игорь Шпиленок. *Игорь Шпиленок* [online]. [cit. 26. 03. 2018]. Dostupné z: <https://shpilenok.livejournal.com/11981.html>

Lenské sloupy

Природный парк “Ленские столбы” ждут лучшие времена | НБК Саха. *НБК Саха | Новости Якутска и Республики Саха (Якутия)* [online]. Copyright © [cit. 26.03.2018]. Dostupné z: <http://nvk-online.ru/prirodnyj-park-lenskie-stolby-zhdut-luchshie-vremena/>

GLOSÁŘ

амурский тигр	tygr ussurijský
атмосфера Земли	zemská atmosféra
база природных ресурсов	naleziště přírodních zdrojů
бассейн	povodí
бедствие	katastrofa
биологическое разнообразие	biodiverzita
велотурист	cykloturista
водоём	vodní plocha
водопад	vodopád
водосборный бассейн	povodí
водохранилище	přehradní nádrž
вулкан	sopka
вулканический газ	sopečný plyn
вулканический кратер	sopečný kráter
вымирание	vyhynutí
гейзер	gejzír
гидросфера	hydrosféra
горная порода	hornina
горный район	horská oblast
грунтовая вода	podzemní voda
грязевой вулкан	bahenní sopka
деятельный вулкан	aktivní sopka
диатрема	sopouch
дикое животное	divoké zvíře

долина	údolí
достопримечательность	pamětihodnost
европейский зубр	zubr evropský
жук	brouk
загрязнение	znečištění
заказник	přírodní rezervace
заповедник	rezervace
землетрясение	zemětřesení
земная кора	zemská kůra
зимняя спячка	zimní spánek
извержение вулкана	výbuch sopky
искусственная водная поверхность	umělá vodní plocha
кальдера	kaldera
карстовая пещера	krasová jeskyně
кипящая грязь	bublající bahno
кора Земли	zemská kůra
кора континентальная	kontinentální kůra
кора океаническая	oceánská kůra
кочевник	nomád
кратерное озеро	sopečné jezero
криовулканизм	kryovulkanismus
крутизна склона	strmost svahu
лава	láva
ледник	ledovec

ледяная пещера	ledová jeskyně
лес	les
лечебные воздействия	léčebné účinky
лиственный лес	listnatý les
литосферная плита	litosférická deska
луг	louka
магма	magma
магматический очаг	magmatický krb
мель	mělčina
метеорит	meteorit
микроклимат	mikroklima
минеральный источник	minerální pramen
млекопитающий	savec
морена	moréna
наводнение	povodeň
насекомое	hmyz
национальный парк	národní park
нетронутая природа	nedotčená, panenská příroda
низина	nížina
ограниченные ресурсы	omezené zdroje
озеро тектонического происхождения	jezero tektonického původu
окаменелость	zkamenělina
окружающая среда	životní prostředí
осадочная горная порода	sedimentární hornina
особенность	specifikum

памятник ЮНЕСКО	památka UNESCO
пастбище	pastvina
пирокластический поток	pyroklastický proud
поверхностная вода	povrchová voda
подводной вулкан	podvodní sopka
полезные ископаемые	nerostné bohatství
полярный круг	polární kruh
пресная вода	pitná voda
пресноводное животное	sladkovodní živočich
прибрежная пляж	pobřežní pláž
природноохранная зона	chráněné území
пустыня	poušť
радиоактивное вещество	radioaktivní látka
речной сток	průtok vodního toku
родник	pramen, zdroj
северный олень	sob
сезонная используемость	sezónní využitelnost
скала	skála
соленость	salinita
смешанный лес	smíšený les
список мирового культурного наследия	seznam světového kulturního dědictví
сход снежной лавины	pád laviny
стратовулкан	stratovulkán
субтропики	subtropy

тайга	tajga
терм	termální pramen
термальный источник	termální pramen
торфяное болото	rašeliniště
тундра	tundra
умеренный климат	mírný pás
фауна	fauna
форель	pstruh
флора	flora
хвойный лес	jehličnatý les
хищник	dravec
щитовой вулкан	štitová sopka
шлаковый конус	sypaný kužel
эволюция	evoluce
экосистема	ekosystém
эхолокация	echolokace

REJSTŘÍK GEOGRAFICKÝCH NÁZVŮ

RJ	ČJ
Западный Кавказ	Západní Kavkaz
Кавказский биосферный заповедник	Kavkazská biosférická rezervace
Сочинский национальный парк	Sočský národní park
Природный парк Большой Тхач	Přírodní park Bolšoj Tchač
Тебердинский заповедник	Rezervace Teberdinsky
Девственные леса Коми	Komijské pralesy
Национальный парк Югыд ва	Národní park Yugyd Va
Печоро-Ильчский заповедник	Pečoro-Ilyčská přírodní rezervace
Куршская коса	Kurská kosa
Золотые горы Алтая	Zlaté hory Altaje
Алтайский заповедник	Altajská přírodní rezervace
Катунский заповедник	Katunská přírodní rezervace
Плоскогорье Укок	Náhorní plošina Ukok
Плато Путорана	Náhorní plošina Putorana
Озеро Байкал	Jezero Bajkal
Остров Ольхон	Ostrov Olchon
Биосферный заповедник Убсунурская котловина	Biosférická rezervace Uvsunurská kotlina
Горный массив Монгун-Тайга	Horský masív Mogun Tajga
Озеро Кара-Холь	Jezero Kara-Chol
Вулканы Камчатки	Kamčatské sopky
Ключевская сопка	Sopka Ključevskaja
Ичинская сопка	Sopka Ičinskaja
Курильское озеро	Kurilské jezero
Вулкан Мутновский	Sopka Mutnovskij
Кроноцкий заповедник	Kronocká přírodní rezervace
Долина гейзеров	Údolí gejzírů

Кальдера вулкана Узон	Kaldera sopky Uzon
Долина смерти	Údolí smrti
Остров Врангеля	Wrangelův ostrov
Сихотэ-Алинь	Centrální Sichote-Aliň
Национальный парк Ануйский	Aňujský národní park
Ботчинский государственный природный заповедник	Botčinská státní přírodní rezervace
Лазовский государственный природный заповедник	Lazovská státní přírodní rezervace
Ленские столбы	Lenské sloupy
Даурский заповедник	Krajina Daurie

Anotace

Jméno a příjmení autora: Lenka Chrastinová

Název fakulty a katedry: Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, katedra slavistiky

Název bakalářské práce: Turistický průvodce po památkách UNESCO Ruska

Vedoucí práce: doc. PhDr. Zdeňka Vychodilová, CSc.

Počet znaků: 88 222

Počet příloh: 3

Počet titulů použité literatury: knižní zdroje – 10, elektronické zdroje - 29

Klíčová slova: turistický průvodce, průvodce, UNESCO, Rusko, ruská příroda, cestovní ruch

Charakteristika práce:

Tato bakalářská práce se věnuje tvorbě turistické průvodce po přírodních památkách UNESCO v Rusku. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část se zabývá organizací UNESCO, vymezením základních pojmů, historií a typologií cestovního ruchu, komunikativní oblasti v oblasti turistiky. Praktickou část tvoří samostatný průvodce po přírodních památkách UNESCO v Rusku, jehož cílem je zatraktivnit tyto oblasti českým turistům. Součástí práce jsou tři přílohy: fotografie, rusko-český glosář a rejstřík geografických názvů.

ANNOTATION

Name and surname: Lenka Chrastinová

Name of the department and the faculty: department of the Slavonic studies, Faculty of Arts, Palacký University in Olomouc

Title of thesis: A travel guide to UNESCO world heritage natural sites in Russia

Supervisor: doc. PhDr. Zdeňka Vychodilová, CSc

Number of characters: 88 222

Number of attachments: 3

Number of titles of used literature: 10+29

Key words: travel guide, guide, UNESCO, Russia, Russian nature, tourism

Abstract:

The aim of the bachelor's thesis is to create a travel guide to UNESCO world heritage natural sites in Russia. The thesis is divided into the theoretical and practical part. The theoretical part deals with the organization UNESCO, defining terms, history and typology of tourism and the communication in the field of tourism. The practical part consists of the guide to the UNESCO world heritage natural sites in Russia, which goal is to make these areas more attractive for Czech tourists. Three attachments are included: photographs, Russian-Czech glossary and register of geographical names.